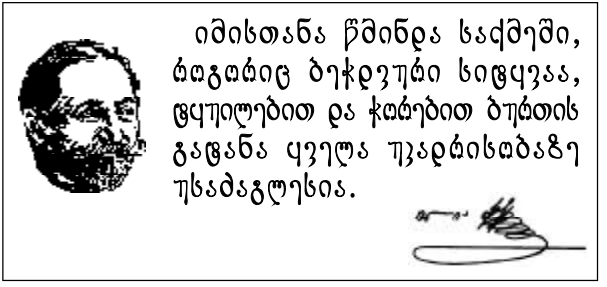

საქართველოს

იმიტანა წმინდა საცმეში, დიდებულ ბეჭდურ სიფყვას, ცყულებით და ჩაბრებით ბუდთის გაფანა ყუელა უკადრისდბაჩე უსამაგლესია.

დაარსებულია 1918 წელს.

შაბათი, 17 თებერვალი, 2015 წელი.

№195 (7840)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge ვებ გვერდი: www.sakresp.ge ფასი 50 თეთრი.

ფაბუ ბენსუდა: დანაშაული, რომელიც შესაძლოა ჩადენილია საქართველოს ტერიტორიაზე, ჩვენი სასამართლოს იურიდიულმა მოსვლა

2 ირაკლი ღარიბაშვილი: ინვესტირება საქართველოში ისევე უსაფრთხოა, როგორც ევროპის ნებისმიერ სხვა ქვეყანაში

ლევან პასაძე: სოსო ჯაჭვლიანმა გადადგა უპრესედეტო ნაბიჯი ქართული პარლამენტარიაზმის ისტორიაში!

ვანო კილაშაძე: არ დარჩენილა არც ერთი ქუნძული, სადაც სააკაშვილის ხელის ბიჭვება „რუსთავე-2“-თან დაკავშირებით მოწოდებული არ გააფორმეს

პატრიარქი: ისეთი გულად სულიერება არსად არ ეგებება, როგორც ეს არის საქართველოში

ილია ჭავჭავაძიდან ამოყლორტილი, მამულისთვის მსახურქმნილი კაცი

ჯანსუღ ღვინჯილია - 75

5 გვიხსნის მინათ-სარგებლოების ახალი გენერალური გეგმა უკანასკნელი ქაოსისგან?

„ტაბულის“ რედაქტორის ახალი გამოხდომა

თამარ ჩერგოლიშვილს ახლავს ახილა ნაციონალური თვალნი?

რუსეთის მიერ ოკუპირებულ საქართველოში „გაზრომის“ საწინააღმდეგო აქციაზე პლაკატების გაკვერისას ურუნალისტი თამარ ჩერგოლიევი შვილი, მასთან ერთად ორი პიროვნება დააკავეს, შემდეგ კი ყველა ხელწერილით გაანთავისუფლეს. წესით, ეს ფაქტი საზოგადოებას ალაშქრობდა, ნაციონალისტების ორმაგი სტანდარტებით თამაში რომ არა... ვინმეს გაუგია თამარ ჩერგოლიევი შვილის საპროტესტო ხმა, როცა ნაციონალური მოძრაობა ქვეყნის ეკონომიკას რუსულ ბიზნესზე ჰყიდდა? თუკი მაშინ პოლიტიკას და ეკონომიკას ერთმანეთთან შეხება არ ჰქონდა, ახლა რა შეიცვალა? ნახეთ, იმ გაყიდული ობიექტების სია, რომელთაც ნაციონალური ასხვისებდნენ და რომელიც თამარ ჩერგოლიევი შვილს არც ერთხელ არ გაუპროტესტებია:

1. ენგურჰესი (რუსული კომპანია „რაოესი“);
2. უინგალჰესი (რუსული კომპანია „რაოესი“);
3. რიონჰესი (რუსული კომპანია „ენერჯ ინვესტი“);
4. გუმბათი 1, გუმბათი 2 (რუსული კომპანია „ენერჯო პრო“);
5. ლაჯანურჰესი (რუსული კომპანია „ენერჯო პრო“);
6. შაორჰესი (რუსული კომპანია „ენერჯო პრო“);
7. აჭარის წყალი (რუსული კომპანია „ენერჯო პრო“);
8. ვარციხე 1 (რუსული კომპანია „ინტერ რაო“);
9. ვარციხე 2 (რუსული კომპანია „ინტერ რაო“);
10. ვარციხე 3 (რუსული კომპანია „ინტერ რაო“);
11. ვარციხე 4 (რუსული კომპანია „ინტერ რაო“);
12. სრამი 1 (რუსული კომპანია „რაოესი“);
13. სრამი 2 (რუსული კომპანია „რაოესი“);
14. სრამი 3 (რუსული კომპანია „რაოესი“);
15. სრამი 4 (აშენების ნებართვებიც „რაოეს“ ევალება ხელშეკრულებით)
16. ვაზტრანსგაზ თბილისი (რუსული კომპანია „გაზპრომი“);
17. გაზგამანაწილებელი კომპანია „იტერა“ (რუსული კომპანია „გაზპრომის“ შვილობილი კომპანია);
18. შვე ზღვაში ნავთობისა და გაზის მოპოვებელი ფირმა „ალექსი“ (რუსული კომპანია „გაზპრომის“ შვილობილი კომპანია);
19. გარდაბნის მე-9 ენერჯო ბლოკი (რუსული კომპანია „ინტერრაო“);
20. გარდაბნის მე-10 ენერჯო ბლოკი (რუსული კომპანია „ინტერრაო“);
21. მაღალი ძაბვის გადამცემი 500 კილოგრამი ხაზები (რუსული კომპანია „ინტერრაო“);
22. მადნეული (რუსული კომპანია „პრომიშელ ინვესტი“);
23. კვარციტი (რუსული კომპანია „პრომიშელ ინვესტი“);
24. საბორნე გადაზიდვები ფოთიდან და ბათუმიდან (რუსეთის რკინიგზა);
25. კომპანია „ბილაინი“ (რუსული კომპანია);
26. აზოტი (რუსული კომპანია „პრომიშელ ინვესტი“);
27. გაერთიანებული ქართული ბანკი (რუსული კომპანია „ვითიბი“);
28. ლუკოილი (რუსული კომპანია);
29. ზესტაფონის „ფერო“ (რუსული კომპანია „პრომიშელ ინვესტი“);
30. ელმავალმშენებელი ქარხანა (რუსული კომპანია „დემა კომპიუტერი“);
31. „არამიანცის“, თბილისის №1 საავადმყოფო (რუსული კომპანია „ბატუსი“);
32. თბილისის წყალი (რუსული კომპანია „ჯორჯიან ვოთერ პაუერ“).

საქართველოს პრეზიდენტი ისრაელს ეწვევა

საქართველოს პრეზიდენტი გიორგი მარგველაშვილი და პირველი ლედი მაკა ჩიჩუა 18 ოქტომბერს სახელმწიფო ვიზიტით ისრაელს ეწვევიან.

ისრაელის პრეზიდენტის სასახლეში საქართველოს პრეზიდენტის დახვედრის ოფიციალური ცერემონია გაიმართება, სადაც ორი ქვეყნის პრეზიდენტი პირისპირ შეხვედრას გამართავს და მედიისათვის ერთობლივ განცხადებას გააკეთებს.

ქვეყნის პირველი პირი, სახელმწიფო ვიზიტის ფარგლებში, ისრაელის სახელმწიფოს პრემიერ-მინისტრს, ბენიამინ ნეთანიაჰუს შეხვდება. გიორგი მარგველაშვილი ისრაელში ქნესეთსაც ეწვევა, სადაც გაიმართება შეხვედრები ქნესეთის თავმჯდომარე იული ედელშტეინსა და საპარლამენტო ოპოზიციის ლიდერ ჰაიმ ჰერცოგთან.

პრეზიდენტის და ქართული დელეგაციის სახელმწიფო ვიზიტი ისრაელში 20 ოქტომბერს დასრულდება.

ირაკლი ლარიბაშვილი: ინვესტირება საქართველოში ისევე უსაფრთხოა, როგორც ევროპის ნებისმიერ სხვა ქვეყანაში

ბსმ მიმართა საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი ლარიბაშვილმა „თბილისის აბრეშუმის გზის“ ფორუმის მონაწილეებს. ნების ხარჯები და გადასახადები უფრო დაბალი იქნება და მათ შესვდებით ნაკლებ მარეგულირებელი დაბრკოლებას.

„რაც განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია, საქართველო განლაგებულია უზარმაზარი თავისუფალი სავაჭრო ქსელის გულში: ჩვენ გვაქვს თავისუფალი ვაჭრობის შეთანხმება ევროკავშირთან, თურქეთსა და რუსეთთან, ასევე ყოფილი საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკებთან. ამჟამად მიმდინარეობს მოლაპარაკებები აშშ-სა და ჩინეთთან თავისუფალი ვაჭრობის შეთანხმების შესახებ. მე სულ ასლასან დაგბრუნდი ჩინეთიდან, და მალე ჩვენ შეიძლება გაგხდეთ პირველი ევროპული ქვეყანა, რომელსაც თავისუფალი ვაჭრობის შეთანხმება აქვს ჩინეთთან.“

ისტორიული აბრეშუმის გზის აღდგენა განსაკუთრებულ დატვირთვას აძლევს საქართველოს მდებარეობას ევროპისა და აზიის ვაჭრობის გულში. საქართველოს ტერიტორიაზე გამავალი სატრანზიტო ქსელებით შესაძლებელია ტვირთის ჩატანა ჩინეთიდან ევროპაში საზღვაო მარშრუტზე ბევრად უფრო სწრაფად. თავისუფალი სავაჭრო კავშირები კი საქართველოს უზარმაზარ პოტენციალს აძლევს, იყოს ერთ-ერთი მთავარი უტარიფო რეგიონალური დისტრიბუციის ცენტრი.

მარტივად რომ ვთქვათ, თქვენთვის ინვესტირება საქართველოში ისევე უსაფრთხოა, როგორც ევროპის ნებისმიერ სხვა ქვეყანაში, იმ განსხვავებით, რომ ჩვენთან თქვენი ხარჯები და გადასახადები უფრო დაბალი იქნება, შეგხვდებით ნაკლებ მარეგულირებელი დაბრკოლებას, ხოლო

ამონაგები ბევრად დიდი იქნება“, – მიმართა პრემიერმა ფორუმის მონაწილეებს.

სიტყვით გამოსვლის დასასრულს ირაკლი ლარიბაშვილმა აბრეშუმის გზის გაყოლებაზე ჩვენი მეზობლების მიერ საქართველოში ბოლო დროს განხორციელებული ინვესტიციების შესახებაც ისაუბრა და აღნიშნა, რომ მათი მოცულობა ხაზს უსვამს ქვეყანაში არსებულ შესაძლებლობებს.

„შუალინგ ჯგუფი, საქართველოში ერთ-ერთი უმსხვილესი ჩინური ინვესტორი, შემოვიდა ჩვენს ბაზარზე რამდენიმე წლის წინ. მას შემდეგ კომპანიამ განახორციელა ინვესტიციები სხვადასხვა სექტორში, მშენებლობისა და ფინანსების ჩათვლით. დღეს შუალინგის ინვესტიციების ჯამური ოდენობა 500 მილიონ დოლარს აღემატება. შუალინგი არის წარმატებული თანამშრომლობის იდეალური მაგალიტი.“

გარდა ამისა: ტატა ჯგუფმა (ინდოეთი), xktfy Energy Invest-მა (ნორვეგია) და საერთაშორისო საფინანსო კორპორაციამ სულ ასლასან განახორციელეს 400 მილიონი დოლარის ოდენობის ინვესტიცია აჭარის-წყლის პროექტში. კორეის წყლის რესურსების კორპორაცია და საქართველოს საპარტნიორო ფონდი განახორციელებენ ერთმილიარდთან ინვესტიციას ნესკრაპისის მშენებლობაში. საქართველოში ფუნქციონირებს ტოიოტას (იაპონია) კავკასიისა და ცენტრალური აზიის რეგიონალური ოფისი და დისტრიბუციის ცენტრი. კომპანიები Dhabi Group და RAKIA (არაბთა გაერთიანებული საამიროები) ასორციელებენ მნიშვნელოვან ინვესტიციებს სასტუმროების, უძრავი ქონებისა და სხვა პროექტებში“, – აღნიშნა ირაკლი ლარიბაშვილმა.

საქართველოს მთავრობის მეთაურის შეფასებით, აბრეშუმის გზის გაყოლებაზე ჩვენი მეზობლების მიერ ჩადებული ბევრი ინვესტიცია ხელს უწყობს მზარდ ტურიზმის სექტორს საქართველოში, რადგან, მისივე თქმით, სწორედ ამ ქვეყნებიდან მოედინება ტურისტების მძლავრი ნაკადი. „ბოლო 11 წლის განმავლობაში უცხოელი ტურისტების რაოდენობა 18-ჯერ გაიზარდა, 310 ათასიდან 2003 წელს 5,5 მილიონამდე 2014 წელს. შარშან და შარშანწინ უცხოელი ტურისტთა რაოდენობამ გადააჭარბა საქართველოს მონაწილეობას.“

გამოვთქვამ იმედს, რომ, სხვებზე უფრო ინტეგრირების მსგავსად, დღევანდელი დონისძიებაც გაუხსნის გზას ჩვენ ქვეყნებს შორის თანამშრომლობის გააქტიურებას და გააღრმავებს თქვენს დაინტერესებას საქართველოში. პირადად მე გარწმუნებთ, რომ საქართველოს მთავრობა გაგინვთ თქვენ, თქვენს პარტნიორებსა და ყველა უცხოელ ინვესტორს სრულ მხარდაჭერას საქართველოში ბიზნისის დაარსებისა და ამოქმედების საქმეში.

საქართველო არის სტაბილური, ძლიერი და ღია სახელმწიფო. ჩვენი თანამშრომლობა შედეგად მოიტანს მნიშვნელოვან ეკონომიკურ წარმატებას“, – განაცხადა საქართველოს მთავრობის მეთაურმა.

ღაველოდოთ „პარლამენტის მორალურ გამარჯვებას“... ლეონ მასაძე: სოსო ჯაჭვლიანი გადადგა უბრეცვლენტო ნაბიჯი ქართული პარლამენტარიზმის ისტორიაში!

ბიზნისმენი ლევან ვასაძე დეპუტატ სოსო ჯაჭვლიანის ინიციატივას ანტიდისკრიმინაციული კანონის ჩასწორების შესახებ მიესალმება.

როგორც ლევან ვასაძემ გუშინდელ პრესკონფერენციაზე განაცხადა, სოსო ჯაჭვლიანის საკანონმდებლო ინიციატივა ძალიან მნიშვნელოვანია.

– მინდა გამოვხატო ჩემი აღფრთოვანება სოსო ჯაჭვლიანის საკანონმდებლო ინიციატივის გამო, რომელმაც შეიტანა კანონპროექტი პარლამენტის მიერ მიღებული ანტიდისკრიმინაციული კანონის ჩასწორების თაობაზე, საიდანაც ამოღებულ

იქნება იყოს გარყვნილების პროპაგანდა და მისი რეკლამის მცდელობა. ამავე კანონპროექტში არის ინიცირებული გაუგებარი უცხოური ტერმინების ამოღება, როგორც არის „გენდერული იდენტობა“ და მე ახის გამოც მაღლობა მინდა გადავუსადო მას. ჩემი დამოკიდებულება ამ კანონის მიმართ ყველასთვის ცნობილია. ჩემი აზრით, დეპუტატმა ჯაჭვლიანმა გადადგა ნაბიჯი, რომელიც არის უპრეცედენტო, ვაჟაკური ნაბიჯი ქართული პარლამენტარიზმის ისტორიაში.

თავის მხრივ, ის არ შეუშინდა არც პარტიულ კონიუნქტურას და მეორე მხრივ, ის არ შეუშინდა იმ დაცინვასა და გაქილიკების კამპანიას, რომლის ობიექტიც ის უკვე რამდენიმე ხანია, არის. მე არ ვიცი ყველა დეტალი, არ ვიცი EBRD რა ეგონა სოსო ჯაჭვლიანს, რომ მართლაც ეგონა თუ ხუმრობდა და კიდევ რა შეცდომები აქვს

დაშვებული თავის საჯარო გამოსვლებში, ეს ნაკლებად მაინტერესებს, მაგრამ, მე, მომენონა ეს ვაჟაკური ნაბიჯი, – განაცხადა ლევან ვასაძემ.

მისივე განმარტებით, ჯაჭვლიანმა ამ საკანონმდებლო ინიციატივით პარლამენტში გაავლო ხაზი ნამუსის ერთგულებასა და ნამუსის მიჩუმაობას შორის.

– იმედი მაქვს, რომ კიდევ მონახებიან პარლამენტარები, რომლებიც ამ ინიციატივას მხარს დაუჭერენ. დიდი იმედი არ მაქვს ნაციონალური მოძრაობის და „რესპუბლიკური პარტიის“ და კიდევ ერთ-ორი ფრაქციის, მაგრამ იქ ჩვენი მეგობრები სხედან, მინდა მათ კიდევ ერთხელ წაიკითხონ ეს კანონი და ჰკითხონ ერთმანეთს, შეესაბამება თუ არა ეს იმ ნორმებს, რომელშიც მათ ზრდიდნენ მშობლები, – განაცხადა ლევან ვასაძემ.

მისივე განმარტებით, ანტიდისკრიმინაციული კანონი პარლამენტში ხელოვნურად ნაჩქრევად მიიღეს.

„მნელად თუ მოიძებნება დემოკრატიული ქვეყნების ისტორიაში ისეთი შემთხვევები, როდესაც ლიბერალიზმისთვის 10 მცნება აღარ არის ერთმნიშვნელოვნად მისაღებელი დოქტრინა და მისი ცალკეული დებულებები საკამათოა და როგორ შეიძლება კანონი იყოს უკამათო და ის როგორც ჩრდილოეთ კორეაში, ან საბჭოთა კავ-

შირში იყო, ერთმანედ იქნეს მიღებული. მისი ასე მიღებით, ჩვენმა პარლამენტმა ეს კანონი მკვდრად შვა და ის ფაციფუცი და ნერვიულობა, რომელიც ახლა მოჰყვა ჯაჭვლიანის ინიციატივას, ძალიან კარგად ასახა იათებს აგრესიულ ლიბერალიზმს, როგორც ტოტალურ რელიგიას. ანუ ერთი მხრივ, ის ამბობს, რომ აზრთა სხვადასხვაობა ნორმალურია და მეორე მხრივ, ის მოითხოვს სრულ მორჩილებას თავისი დოგმების მიმართ. ჩემი აზრით, ეს არის სრულიად წინააღმდეგობრივი პოზიცია. მე არ ვარ ექსპერტი საკანონმდებლო პროცესებში, არ ვიცი, რა მოყვება ამას, თუმცა, მე ვხედავ მცდელობას, რომ ჩაფარცხონ და მიაჩუმათონ ეს ფაქტი. იმედი მაქვს, იმ ზენოლის მიუხედავად, რომელსაც განიცდის ეს კანონი, განხილვაზე გავა და ის, რომ მართო ჯაჭვლიანმა დააჭიროს ლილაკს ხელი, იქნება ქართული პარლამენტის მორალური გამარჯვება“, – განაცხადა ლევან ვასაძემ.

შეგახსენებთ, რომ კანონპროექტის ავტორია „დემოგრაფიული განვითარების ფონდი“.

ინფორმაცია

ჩაფიქმე ამნეიკრბული გოკას მკურნალობა დაიწყო

ნიკა მჭარბამიძე თავისუფალი ჟურნალისტიკის სიმბოლო არ არის – ის პოლიტიკური აქტივისტია, – აღნიშნული განცხადება დეპუტატმა ელისო ჩაფიქმე პარლამენტის გუშინდელ პლენარულ სხდომაზე გააკეთა, სადაც მედია-საშუალებებთან დაკავშირებით ნაციონალური მოძრაობის მიერ ინიცირებულ განცხადების პროექტი განიხილეს.

ჩაფიქმე საკითხის წარმდგენ გოკა გაბაშვილს მიმართა

კითხვით, რატომ არ გაუჩინა რეზოლუციის მომზადების სურვილი 2007 წლის 7 ნოემბერს ტელეკომპანია „იმედი“ განვითარებულ მოვლენებთან დაკავშირებით, ასევე რატომ არ დაინტერესდა 2008 წლის საპარლამენტო არჩევნებისას სურჩის აფეთქების შესახებ „რუსთავი-2“-ში გასულ სიუჟეტთან დაკავშირებით, სილნადის რაონში ნაციონალური მოძრაობის აქტივისტების მიერ პირადად მისი, როგორც ჟურნალისტის ცემის ფაქტზე და 2011 წელს ჟურნალისტების დაკავებასთან დაკავშირებით.

„ჟურნალისტიკა აქტივისტების საქმიანობა არ არის. არც ერთმა ჟურნალისტმა არ უნდა აკადროს საკუთარ თავს, წავიდეს პოლიტიკაში, შემდეგ დაბრუნდეს უკან და ასე შემდეგ. მაპატიეთ, მაგრამ ნიკა გვარამია თავისუფალი ჟურნალისტიკის სიმბოლო არ არის. ნიკა გვარამია არის პოლიტიკური აქტივისტი – პროკურორი ნიკა გვარამია, რომელიც 2007

წლის 7 ნოემბრის შემდეგ საკმაოდ სერიოზული განცხადებებით გამოიჩინა და ფილემებს იღებდა ტელეკომპანია „იმედი“, სადაც იარაღით მუქარის ქვეშ ფენძიმე ჟურნალისტიკის სწორედ თქვენს სელისუფლებას ჰყავდა გართმეული და საუბრობდა იმასთან დაკავშირებით, რომ ეს ჟურნალისტიკის სახელმწიფო გადატრიალებას აპირებდნენ“, – განაცხადა ჩაფიქმე.

არ დარჩენილა არც ერთი კუნძული. სადაც სააკაშვილის ხელის გიჟობა „რუსთავი-2“-თან დაკავშირებით ოფორული კომპანიები არ გააფორმეს

თუ წარმოიშვება ეჭვი იმის შესახებ, რომ ეროსი კონფარისილის სიციხე მოუსწრაფეს, ეს ეჭვი უნდა განდგეს იმის მიმართ, ვინც კონფარისილს „რუსთავი-2“ წაართვა, – ასეთი შეფასება დეპუტატმა ვანო კილურაძემ პარლამენტის სხდომაზე გააკეთა.

კილურაძემ „რუსთავი-2“-ის მფლობელთა ცვლილებებზე და ამასთან დაკავშირებით საჯარო რეესტრის მონაცემებზე გააანალიზა ყურადღება.

„10 წლის მანძილზე, 1994 წლიდან 2004 წლის ჩათვლით წილები თანაბრად ჰქონდათ განაწილებული კომპანიის დამაარსებლებს: ეროსი კონფარისილს, დავით დვალს და ჯარჯი აქიმიძეს. 2004 წელს პაატა ყარსანიძემ შეიძინა ვინ არის პაატა ყარსანიძე, ღმერთმა იცის და მან იმავე დღეს გაყიდა იგი. ამის შემდეგ აბსურდის თეატრი იწვება. არ დარჩენილა ოფორული ზონა, არც ერთი რეალურად არსებული თუ ჩაძირული კუნძული, სადაც მისილ სააკაშვილის ხელის ბიჭებს არ გაუფორმეს კომპანიები. ამის შემდეგ მოხდა „რუსთავი-2“-ის წილების გადაწინააღმდეგობა, მისი ყიდვა-გაყიდვა ოფორული კომპანიების შორის“, – განაცხადა კილურაძემ.

მან ოპოზიციონერ კოლეგებს მიმართა, „კონფარისილის მკვლელი მოიკითხონ მასთან, ვისაც ხელები აქვს გასვრილი სანდრო გირგვლიანის, ზურაბ ვაზაგაშვილის, ბუტა რიბაქიძის მკვლელობაში და მოიკითხონ იქ, სადაც პრემიერ ზურაბ ჟვანიას, რაულ უსუპოვის და ლევან სამხარაულის მკვლელობა შეუკვეთეს.“

ისეთი გარეული სულიერება არსად არ მებულება, როგორც ეს არის საქართველოში

ამის შესახებ სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა, უწმინდესმა და უნეტარესმა ილია მეორემ საქართველოს საპატრიარქოს წმინდა ანდრია პირველწოდებულის სახელობის ქართულ უნივერსიტეტში სტუდენტებისას განაცხადა.

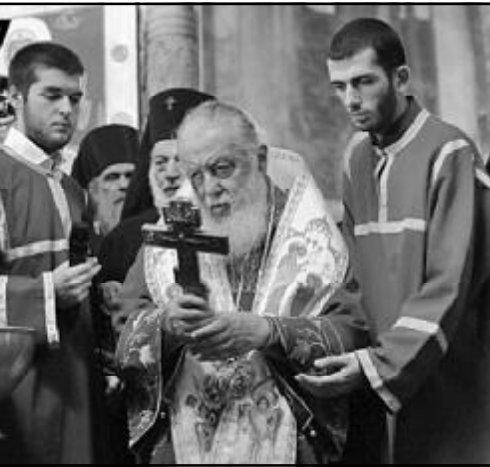
უნივერსიტეტში მოსკოვში გამოცემული წიგნის *Раб Божий*-ს წარდგინება შედგა, რომელსაც პატრიარქთან ერთად წმინდა სინოდის წევრები, მღვდელმთავრები, სასულიერო პირები, უნივერსიტეტის ხელმძღვანელობა, ასევე რუსეთიდან ჩამოსული სტუმრები ესწრებოდნენ. კერძოდ, წმინდა ტიხონის სახელობის მართლმადიდებლური უნივერსიტეტის რექტორი, დეკანოზი ვლადიმერ ვორობიოვი, რომლის მეშვეობითაც წიგნი *Раб Божий* სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ცხოვრების შესახებ მოსკოვში დაიბეჭდა.

შეხვედრაზე, პატრიარქის ცხოვრებისა და მოღვაწეობის შესახებ გამოცემულ წიგნთან დაკავშირებით ისაუბრა წიგნის ავტორმა დეკანოზმა ვლადიმერ ვორობიოვმა. შემდეგ კი შეკრებილებს სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა, უწმინდესმა და უნეტარესმა ილია მეორემ მიმართა.

პატრიარქმა მადლობა გადაუხადა შეკრებილ საზოგადოებას, წიგნის ავტორებს, პროფესორ-მასწავლებლებს წიგნის დაბეჭდვისათვის, ასევე დეკანოზ ვლადიმერ ვორობიოვს.

„მე გადავხედე ამ წიგნს, რა თქმა უნდა, ბევრი არის ჩემზე გაზვიადებული, მაგრამ ამავე დროს ეს წიგნი ასახავს მართლაც იმ პერიოდს, რომელსაც ჩვენ ვუნოდეთ „მზიანი ღამე“. მე მინდა მადლობა გადავუხადო ტიხონის უნივერსიტეტის რექტორს, მამა ვლადიმერს, პროფესორ-მასწავლებლებს, რომლებმაც მონაწილეობა მიიღეს ამ წიგნის გამოცემაში. მე მინდა ასევე მადლობა მოვასხენო მამა ვლადიმერს, რასაც ის უწევს ჩვენს სტუდენტებს. მინდა გთხოვოთ, რომ არ უნდა გაჩერდეს მსოფლიო ჩემს პიროვნებაზე. დროს, რომელსაც ჩვენ ვუნოდეთ გლობალიზაციის პერიოდს, ჩვენი სამღვდელთა, ჩვენი მღვდელმთავრები აკეთებენ ბევრს, რათა დაიცვან სულიერება ხალხში. მე არ მეგულება ისეთი მალაღობა სულიერება არსად, როგორც ეს არის საქართველოში. ჩვენი ხალხი მონყურებულია ამას და ეს არის დამსახურება სამღვდელთა, ჩვენი მღვდელთა, ერის, ადამიანებისა. მსგავსი წიგნები უნდა დაიწეროს მათი მოღვაწეობის შესახებ. ყველას გილოცავთ. მე ბედნიერი ვარ, რომ დღეს ჩვენ ვიმყოფებით საქართველოში უნივერ-

სიტეტში. ბედნიერი ვარ იმით, რომ ეს არის უდიდესი სასწაული, რაც გამოიარა ჩვენმა ერმა და ეკლესიამ. ის ტანჯვა, ის განსაცდელები, ამის შემდეგ ჩვენ ვხედავთ, მოვეწვართ ასეთი უნივერსიტეტის მოღვაწეობას. ეს სასწაულია და პირველყოფილია ვმადლობთ ღმერთს ამისათვის. მშვიდობა თქვენ და სრულიად საქართველოს“, — ბრძანა უწმინდესმა შეხვედრაზე.

თავის მხრივ, მოსკოვის წმინდა ტიხონის სახელობის მართლმადიდებლური უნივერსიტეტის რექტორმა, დეკანოზმა ვლადიმერმა განაცხადა, რომ რუსეთში საქართველოს მიმართ სიყვარული არ დაუკარგავთ. მან იმედი გამოთქვა, რომ არც საქართველოში არ გამოქალაქი სიყვარული რუსეთის მიმართ.

„ამ გრძობების გამოხატვას ხელს უშლის პოლიტიკა. ჩვენ რელიგიურ განათლებას უნდა შევუწყოთ ხელი“, — აღნიშნა დეკანოზმა ვლადიმერმა.

ინფორმაცია ახალი სოფლები პეტერბურგისთვის

საზღვრისპირა რეგიონში ვეტერანებისთვის ახალი სოფელი გაშენდება, — ამის შესახებ ვეტერანთა დეპარტამენტიდან იტყობინებიან.

„ვეტერანების უმუშევრობის მწვავე პრობლემის, მძიმე სოციალური ფონის და საქართველოს საზღვრისპირა რეგიონებში არსებული საგადასახლო დემოგრაფიული მდგომარეობის გათვალისწინებით, პრემიერისა და მთავრობის გადაწყვეტილებით, სსიპ ვეტერანების საქმეთა სახელმწიფო სამსახურმა შეიმუშავა საპილოტე პროექტი — „ვეტერანთა კოოპერატიული სასოფლო-სამეურნეო გაერთიანება“.

სახელმწიფო სამსახურმა „ფორტუნა პოლდინგთან“ ერთად, საპარტნიორო ფონდის თანადგომითა და დაფინანსებით მოამზადა კვლევა, სადაც პირველ ეტაპზე 550 ვეტერანის ოჯახის დასახლებით შეიქმნება სასოფლო ტიპის კოოპერატივი.

აღსანიშნავია, რომ ვეტერანების საქმეთა სახელმწიფო სამსახურმა ჩაატარა გამოკითხვა, რომლითაც დადასტურდა, რომ 20 ათასზე მეტ ვეტერანს აქვს სურვილი, იცხოვროს საზღვრისპირა.

პრემიერის ხელმძღვანელობით, ეკონომიკურმა საბჭომ მიიწონა აღნიშნული პროექტი. ამ ეტაპზე დაჩქარებული ტემპით მიმდინარეობს ხელშეკრულების პროექტის მომზადება, რის შემდეგაც უმოკლეს დროში დაიწყება კონკრეტული სამუშაოები და საპილოტე პროექტში მონაწილე ვეტერანთა ოჯახების შერჩევა.

ტყიბულა თბოცხალი აუხილავა

თბილისის „აბრეშუმის გზის ფორუმის“ ფარგლებში, საქართველოს მთავრობის მხარდაჭერით ხელი მოეწერა თანამშრომლობის თაობაზე შეთანხმებებს ჩინეთის ერთ-ერთ ყველაზე დიდი Juea Dongfang Electric Corporation-სა და საქართველოს საერთაშორისო ენერჯეტიკულ კორპორაციას შორის.

„განზრახულობათა ოქმს“ პარტნიორთა შეთანხმების ხელი მოაწერეს კორპორაცია Dongfang Electric Corporation-ის ციფრული დენდრა ლან ზე ჰაიმ, ქართული მხრიდან კი საქართველოს საერთაშორისო ენერჯეტიკული კორპორაციის გენერალურმა დირექტორმა იორგ მათიესმა. ასევე, გაფორმდა ძირითადი ხელშეკრულება — ტყიბულის მუნიციპალიტეტში 150-მეგავატიანი ელექტროსადგურის კონტრაქტის თაობაზე, რომელსაც ქართული მხრიდან კომპანია „ტყიბული 150“-ის დირექტორმა გივი ჭაჭიამ და ჩინური მხრიდან ლან ზე ჰაიმ მოაწერეს ხელი. ასევე, ხელი მოეწერა საქართველოს მთავრობას, სს „ელექტროენერჯეტიკული სისტემის კომერციულ ოპერატორსა“ და შპს „ტყიბული 150“ შორის ტყიბულის მუნიციპალიტეტში ნახშირზე მომუშავე თბოელექტროსადგურის მშენებლობის ფლობის და ოპერირების თაობაზე ხელშეკრულებას. აღნიშნულ ხელშეკრულებას საქართველოს მთავრობის სახელით ხელი ენერჯეტიკის მინისტრმა, ვიცე-პრემიერმა კახა კალაძემ მოაწერა. ხელმოწერის ცერემონიას საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ირაკლი ლარიბაშვილი დაესწრო.

დანაშაული, როგორც უსაქლოა, ჩაღვნილია საქართველოს ტერიტორიაზე, ჩვენი სასამართლოს იურიდიკონში მოხვდება

პაპის სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს პროკურორი ფატიუ ბენსუდა სამოქალაქო სექტორის წარმომადგენლებს ხვდება.

შეხვედრას არასამთავრობო ორგანიზაციების ხელმძღვანელობასთან ერთად აგვისტოს ომის დროს დაზარალებულებიც ესწრებოდნენ.

„შეხვედრაზე გავსაუბრებ სამოქალაქო საზოგადოებას, თავად დაზარალებულებს. კიდევ ერთხელ მივანოვებ მათ ინფორმაციას, რომ მსურს დავენიშო გამოძიება, ასევე დაზარალებულებს მივანოვებ ინფორმაციას მათ უფლებებთან დაკავშირებითაც და განვუმარტავ, რომ შეუძლიათ სასამართლოში შეიტანონ განაცხადები და ითანამშრომლონ გამოძიებასთან“, — განაცხადა ფატიუ ბენსუდამ.

ამის შესახებ საერთაშორისო სისხლის სამართლის პროკურორმა ფატიუ ბენსუდამ განაცხადა, როცა უპასუხა კითხვას, რა გზით აპირებს ჰააგა რუსეთთან თანამშრომლობას, რომელიც რომის სტატუტის წევრი არ არის.

ფატიუ ბენსუდამ ხაზი გაუსვა, რომ სამაგიეროდ რომის სტატუტის წევრი საქართველოა და მნიშვნელობა არა აქვს, რა ეროვნების იქნება პირი, თუკი მას დანაშაული აქვს ჩადენილი.

„ჩვენ პატივს ვცემთ რომის სტატუტს. საქართველო რომის სტატუტის წევრია, ამიტომ ნებისმიერი დანაშაული, რომელიც შესაძლოა, ჩადენილ იქნა საქართველოს ტერიტორიაზე, ჩვენი სასამართლოს იურისდიქციის ქვეშ მოხვდება. მნიშვნელობა არა აქვს, თუ რა ეროვნების იქნება ეს პირი“, — განაცხადა პროკურორმა.

რაც შეეხება იმას, თუ რას აპირებს გამოძიების ფარგლებში საქართველოს ოკუპირებულ ტერიტორიებთან მიმართებაში, ჰააგის პროკურორი დარწმუნებულია, რომ „რაიმე გზა გამოინახება“.

ამასთან, მან ხაზი გაუსვა, რომ გამოძიების დასაწყებად ჯერ 3 მოსამართლისგან შემდგარი კოლეგიისგან შესაბამისი ნებართვა უნდა მიიღოს.

თავისუფალი ინდუსტრიული ზონა

ანაპლიის პორტის უკან 600 ჰექტარზე თავისუფალი ინდუსტრიული ზონა გაკეთდება, რომელიც ასევე შექმნის დამატებით სამუშაო ადგილებს, — ამის შესახებ ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრმა დიმიტრი ქუმისიშვილმა საქართველოს პარლამენტში განაცხადა, სადაც „აბრეშუმის გზის ფორუმის“ მეორე დღის ფარგლებში შესაბამისი ღონისძიებები მიმდინარეობს.

„ასევე ჩვენ ვილაპარაკებთ სატრანზიტო პოტენციალსა და იმ შესაძლებლობებზე, რომელიც ტრანზიტმა უნდა მოიტანოს. ეს იქნება ანაკლი-

ჰააგის პრე-პრემიერის მიმართულება უნდა იყოს ბიოგრი ანდრეასის, კახა ხუბულაშვილის, უზანგი სოფროშაძის და სხვა

23 სამხედრო ტყვის ნაშთების ფაქტები

ფატიუ ბენსუდასთან დავაყენებთ საკითხი, რომ რუსეთ-საქართველოს ომის გამოძიება ვერ ჩაითვლება სრულფასოვნად, თუ ჰააგის სასამართლომ არ გამოიძიებს ჩვენს ქართველი სამხედრო ტყვეების ნაშთებს და მათი მკვლელობის ფაქტები, — ამის შესახებ იუსტიციის მინისტრმა თეა წულუკიანამ ჰააგის სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს პროკურორ ფატიუ ბენსუდასთან გამართული შეხვედრის შემდეგ განაცხადა.

„ჩვენ, საქართველოს იუსტიციის მინისტრმა და იმ გუნდმა, რომელმაც ჰააგის პროკურორთან ვიმუშავეთ იუსტიციიდან და პროკურატურიდან, დავაყენებთ საკითხი, რომ ეს გამოძიება ვერ ჩაითვლება სრულფასოვნად, თუ ჰააგის სასამართლომ არ გამოიძიებს ჩვენს ქართველი სამხედრო ტყვეების ნაშთებს და მათი მკვლელობის ფაქტები. დავაყენებთ საკითხი, რომ გამოძიების ერთ-ერთი მთავარი მიმართულება უნდა იყოს გიორგი ანწუნელიძის, კახა ხუბულაშვილის, უზანგი სოფროშაძის ნაშთებს და მკვლელობა, ასევე დანაშაული 23 ქართველი სამხედრო ტყვის მიმართ ნაშთებსა და სხვა არადაზარალებულ მოპვრების ფაქტები“, — განაცხადა წულუკიანამ.

იუსტიციის მინისტრის თქმით, ჰააგის პროკურორი ათვითცნობიერებს, რომ რაკი ეს ფაქტები მის წინა ანგარიშებში მათი ძალისხმევით ფიგურირებდა, გამოძიება ამ საკითხებსაც დაუთმობს განსაკუთრებულ ყურადღებას.

საქართველოს იუსტიციის მინისტრი თეა წულუკიანი მოუწოდებს აგვისტოს ომის შედეგად დაზარალებულებს, მიმართონ ჰააგის სასამართლოს, მოითხოვონ, დაიკითხონ და მხარი დაუჭირონ პროკურორის შუამდგომლობას ეთნიკური წმენდის გამოძიებასთან დაკავშირებით.

„მინდა, მივმართო ყველა დაზარალებულს, რომ 30-დღიანი ვადა აქვთ, მიმართონ ჰააგის სასამართლოს მსხვერპლთა დაცვის სამსახურს. ეს შესაძლებელია როგორც პირდაპირ, ასევე ადვოკატის მეშვეობით. აუცილებელია, ყველა მსხვერპლმა, დაღუპულის ოჯახებმა მიმართონ ჰააგის სასამართლოს, მხარი დაუჭირონ პროკურორის შუამდგომლობას ეთნიკური წმენდის გამოძიებასთან დაკავშირებით და მოითხოვონ, რომ მომავალი კვირიდან დაიკითხონ იმ მისიების მიერ, რომლებიც დაიწყებენ ჩამოსვლას“, — განაცხადა წულუკიანამ.

ის ღრმანყოფილი პორტი, რომელიც ჯამურად რამდენიმე მილიარდი ინვესტიციას. ანაკლიის პორტის უკან, ასევე გაკეთდება 600 ჰექტარზე თავისუფალი ინდუსტრიული ზონა, რომელიც ასევე შექმნის დამატებით სამუშაო ადგილებს. ჩვენ გვაქვს ძალიან კარგი კანონი თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შესახებ. მას სჭირდება დახვეწა, თუმცა დღეს ეს კანონი არის, რომელიც იძლევა შესაძლებლობას, რომ საქართველოში ანარქიის პროდუქცია და შემდეგ შეიტანოს ევროპაში“, — განაცხადა დიმიტრი ქუმისიშვილმა.

დიდუმი დიდი იყო მოლოდინი. უამრუ-რი ცხოვრებისა თუ წინამორბედი მთა-რობებისგან უთვალავად იმედგაცრუ-ებული პენსიონერები მომავლისკენ მა-ინც ოცნების თვალთვლით იტყვიან...

პენსია აუსილებლად უნდა გაიზარდოს!

ამან ისედაც მძიმე სოციალურ პირო-ბებში მყოფი პენსიონერების უკმაყოფი-ლება კიდევ უფრო გაამძაფრა. დღეს ქა-ლაქის ქუჩებში, სკვერებსა თუ ბაღებ-ში, სადაც ისინი შემოდგომის მცხუნვა-რებადამცხრალ მზეს ეფიცებიან, ხში-რად გაიგონებთ, რომ ძალიან უჭირთ და 160 ლარი იმის ნახევრის შექნასაც ვე-ლარ ახერხებენ, რასაც შარშან ან თუნ-დაც ორი წლის წინათ იქნებდნენ. ერთ ასეთ საუბარს გუშინ ვერის ბაღში პი-რადადაც შევესწარი.

— არა, მთლად მასე არ უთქვამს, ალ-ბათ იმაზე მიგვანიშნა, რომ პენსიონე-რები ძალიან მომრავლდნენ და ბიუ-ჯეტს, ბუნებრივია, უჭირს მათი შე-ნახვა.

— მიეთ-მოეთი რაში სჭირდებოდა მაგ კაიკაცს, — იწყინა ხელჯოხიანმა პენსი-ონერმა, — ეთქვა პირდაპირ ხადურით, რომ მომავალ წელს პენსია არ გაიზრ-დებოდა და მორჩებოდა.

— მაგ ხადურს ჩვენთვის გროშების გადმოგდება რომ ენანება, — თქვა მეო-რემი, — ურჩევნია, სამინისტროში თავის ხელქვეითებს მიხედოს (მილიონერ გი-ორგი ხანიშვილს ვგულისხმობ), მრავა-ლათასიანი პრემია-დანამატების გამო-წერით სახელმწიფო ბიუჯეტს შეედუ-რი ძროხასავით რომ წველიან. რა ვიცი, ვითომ შეგვპირდნენ, ქამრებს შემოვი-ჭერთო და აქეთ შემოგვიჭირეს მშიერ ხალხს.

პენსიონერები ჩინოვნიკთა გაუმადლო-ბაზე საუბარს რომ მორჩნენ, ახლა იმის გარჩევაზე გადავიდნენ, მართალი იყო თუ არა ნაცდებუტყატი გიგი წერეთელი, ქოცებს პრეტენზია რომ წაუყენა — 150 ლარამდე პენსია ჩვენ გავზარდეთ და ამ წარმატებას თქვენ ტყუილად იბრალებ-თო. ვის სასარგებლოდ გადაწყვიტეს პენსიონერებმა ეს საკითხი, ვეღარ მო-ვისმინე (რედაქციაში მიმეჩქარებოდა), მაგრამ, ვფიქრობ, ამას არსებითი მნიშ-ვნელობა არცა აქვს. უფრო არსებითი ის გახლავთ, რომ არც ნაცების დროინდე-ლი 110-ლარიანი და არც ამჟამინდელი 160-ლარიანი პენსია არ შეესაბამება რე-ალური საარსებო მინიმუმის მოთხოვნებს და პენსიონერთა დუხჭირ ყოფას სა-ნახევროდაც ვერ ამსუბუქებს.

არადა, ყველას კარგად გვახსოვს, შა-რახვეტია სააკაშვილის დაპირება, — ხელისუფლებიდან მანამდე არ წავალ, ვიდრე პენსიას 100 დოლარამდე არ გავ-ზრდიო. „ქართულმა ოცნებამ“ ნაცბე-ლად ეს შანსი ხელიდან გააგდებინა. რას ვიზამთ, არჩევნებში გამარჯვებულ-მა კოალიციურმა მთავრობამ სააკაშ-

ვილს კიდევ ბევრ რამეზე დასწყვიტა გუ-ლი, მაგრამ სამაგიეროდ გაიხარა ასა-კოვანმა ამომრჩეველმა, რომელსაც დღევანდელი ხელისუფლება უამრავ სი-კეთესთან ერთად, პენსიების მნიშვნე-ლოვან ზრდასაც შეჰპირდა. კერძოდ, ით-ქვა, რომ პენსიის საარსებო მინიმუმს გა-ვუთანაბრებთ, ასეთი მინიმუმი კი ჩვენი გაანგარიშებით 230-250 ლარის ფარგ-ლებში უნდა მოიაზრებოდეს. ექსპერტთა ერთი ნაწილი ამ აზრს დღესაც იზიარებს, მეორე ნაწილი კი მიიჩნევს, რომ ქვეყანაში არსებული ფასების მიხედვით, დღეს ერთი ადამიანის საარსებო მინიმუმი 360 ლარის ტოლფასია. აქედან გამომდინარე, საარ-სებო მინიმუმის ოდენობა აუცილებლად უნდა გადაიხედოს.

ჰოდა, თუ გადასახედა, გადაიხედოს, ვინ არის ამის წინააღმდეგი? როგორც ვიცი, მეოცნებე მთავრობიდან ამის წი-ნააღმდეგი არავინაა, მაგრამ მსურვე-ლიც რომ დღემდე არავინ გამოჩნდა? არადა, ვიდრე ხელისუფლებაში მოვი-დოდნენ, საარსებო მინიმუმის პრობლე-მა ერთთავად პირზე ეკერათ. მაშ რა გა-უჭირდათ, ვითომ საარსებო მინიმუმის დათვლას იმდენი თანხები სჭირდება, რომ ხაზინაში ვერ მოიძიეს? არა, ბატო-ნებო, საქმე სხვა რამეშია. სინამდვილე-ში ფინანსები დათვლას კი არა, აი იმას დასჭირდება, დათვლის შემდეგ მთავრო-ბას შედარებით მაღალი საარსებო მინი-მუმის დარად პენსიების გაზრდა რომ მო-უნდეს(!).

ექტყობა, სწორედ პასუხისმგებლობის ამ ყულფში თავის გაყოფა არ სურს ქვეყ-ნის პირველ ფინანსისტს, ბატონ ნოდარ ხადურს და ამიტომ ცდილობს, დაგვარ-ნაშუროს, რომ კოალიციურმა მთავრობამ დაპირება პირნათლად შეასრულა, პენ-სია 160 ლარამდე გაზარდა და საარსე-ბო მინიმუმს (155 ლარს) კიდევაც გადა-აჭარბა. ხადურს შეიძლება დაავიწყდა (მას რატომღაც გულმაგინვობა დასჩემ-და) მეოცნებეთა წინასაარჩევნო დაპირე-ბები, მაგრამ თუ მასთან ერთად გულმა-გინვობა მთავრობასაც დასჩემდა, მაშინ

ურიგო არ იქნება, გადახედონ „ეკონომი-კური პოლიტიკის კვლევის ცენტრის“ მიერ საარსებო მინიმუმის ახალი მეთოდოლო-გიით გამოთვლის შედეგებს, რომლის მიხედვითაც ჯერ კიდევ შარშან ივლის-ში საარსებო მინიმუმი 315,4 ლარს შეად-გენდა. შესაბამისად გაიზარდა მოხმა-რებული პროდუქტების დღიური კვები-თი ღირებულება ერთ შრომისუნარიან მამაკაცზე და 2300 კილოკალორიის ნაცვლად 2500 კილოკალორია შეადგი-ნა. საქმე ის გახლავთ, რომ „საქსტატი“, რომელიც დღემდე „პრეისტორიული“ მეთოდოლოგიით მუშაობს, საარსებო მინიმუმს თურმე კვლავაც 40 დასახლე-ბის პროდუქტთა ჯგუფის მიხედვით ად-გენს, მაშინ, როდესაც სასურსათო კა-ლათა დღეს რეალურად 70 დასახლე-ბის პროდუქტს მოიცავს.

ასეთია, სამწუხაროდ, რეალობა, ხელისუფლებამ კი მთელი წლის მან-ძილზე რატომღაც ერთხელაც ვერ მოი-ცალა სასურსათო კალათის დასათვლე-ლად, და აქედან გამომდინარე, საარსებო მინიმუმის დასადგენად. და ეს მაშინ, რო-დესაც საკუთარ კეთილდღეობაზე, ხელ-ფასებისა და პრემია-დანამატების ზრდა-ზე ზრუნვა ერთი დღითაც არ შეუნელე-ბია. აქ არ შევუდგები იმის ჩამოთვლას, ხელისუფლების ცალკეულ შტოებში რა რაოდენობის პრემიები და სახელფასო დანამატები ჩამოირიგეს (ამაზე უამრავ-ჯერ დაინერა და აღარ მინდა, მკითხველს ნერვები დამატებით დავეუ-ძაბო), მაგრამ ზოგ ნიშანდობლივ ფაქტს მაინც გავიხსენებ. თუნდაც იმას, ბოლო წლებში ბიუროკრატიათა ხელფასები 1,1 მილიარდი ლარით რომ გაეზარდა. სა-ქართველოში მნიშვნელობა არა აქვს, ჩინოვნიკი საქმეს აკეთებს თუ არა, ხელ-ფასი მაინც ემატება. ამის დასტურად გა-მოდგება მომავალი წლის ბიუჯეტი, რო-მელიც პენსიების გაზრდას არა, მაგრამ ბიუროკრატის შესანახს ხარჯების 57 მი-ლიონი ლარით გაზრდას ითვლისწინებს. და ეს მაშინ, როცა საქართველოს მო-სახლეობის მნიშვნელოვანმა ნაწილმა სიღატაკესა და შიმშილს დღემდე ვერ დააღწია თავი.

მისასალმებელია, რომ ასეთ დროს პარლამენტართა და ჩინოვნიკთა შორის გამოჩნდნენ ერთეულები (ნაცუმირე-სობას არ ვგულისხმობ, რომლებიც პენ-სიების სიმცირესა და ხალხის გასაჭირს ხელისუფლების დასაშინაყებლად იყე-ნებენ), რომლებმაც ხალხისკენაც გა-მოიხედეს. აი თუნდაც პარლამენტის ჯანდაცვის კომიტეტის თავმჯდომარე დიმიტრი ხუნდაძე, რომელმაც დასვა პენ-სიის გაზრდის აუცილებლობის საკითხი და განაცხადა, რომ თუკი მოვისურვებთ, საბიუჯეტო პროექტით ამის რესურსი რე-ალურად არსებობსო. ამ აზრს დაეთანხმა ფინანსთა მინისტრის მოადგილე გიორ-გი კაკაურიძე და თქვა რომ, მთავრობა მზად არის, პენსიის გაზრდის თაობაზე პარლამენტთან ერთად იმუშაოს.

დაველოდოთ მოველონათ მსვლელო-ბას. იმედით, მთავრობა ამჯერად მაინც ბატონ ნოდარ ხადურის შარშანდელ „გამოცდილებას“ არ დაეყრდნობა და პენსიების 5-10 ლარით გაზრდას მომა-ვალი წლის 1 სექტემბრიდან თუ არა, 1 ოქტომბრიდან მაინც დაგვემავს!

ოთარ ხუციშვილი

დასაქმებულ-დაუსაქმებელნი

სამბრთხელის სტატისტიკის ეროვნული სამსახუ-რის ინფორმაციით, 2014 წლისთვის საქართველოში და-ახლოებით 1 მილიონ 990 ათასი შრომისუნარიანი მო-ქალაქე იყო. აქედან 1 მილიონ 740 ათასამდე დასაქმე-ბულად ითვლება, სულ 246 ათასს თვლის სტატისტი-კის სამსახური დაუსაქმებლად. შესაბამისად, უმუშევ-რობის დონე ქვეყანაში 12,4 პროცენტია და ამ მაჩვენებ-ლით 2014 წელი საუკეთესო იყო ბოლო ათწლეულის განმავლობაში.

ამავე სტატისტიკური მონაცემების თანახმად, დასაქ-მებულებში ჭარბობს თვითდასაქმებულთა წილი, კერძოდ, 60,2 პროცენტი არის თვითდასაქმებული და მხოლოდ 39,8 პროცენტი — დაქირავებით დასაქმებული. ოფიციალური სტატისტიკით, უმუშევრობის დონე გა-ცილებით დაბალია სოფლის ტიპის დასახლებებში და მეტი — ქალაქის ტიპის დასახლებებში. თუ ჩვენი პირადი აღქმით ეს სიტუაცია განსხვავებულია, ამას საკმაოდ მარტივი ვინაობა აქვს: თვითდასაქმებულად ითვლება ყველა, ვინც მინას ამუშავებს ან უსასყიდლოდ მუშა-ობს შინამეორეობაში. ეს ცხადყოფს, რომ დასაქმების მაჩვენებელი რეალურად ცოტა „გადაჭარბებულია“.

რა გვიჩვენა კვლევა?

საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული სამსახუ-რი იმასაც ამბობს, რომ 2014 წელს, 2013 წელთან შე-დარებით, უმუშევრობის დონე რეგიონალურ მასშტაბში გაზრდილია მხოლოდ ქვემო ქართლსა და იმერეთის რეგიონში, თბილისში კი უმუშევრობა 6 პროცენტით არის შემცირებული. ამ ოფიციალური სტატისტიკის ფონზე, ცხადია, განსაკუთრებით საინტერესოა კვლევა, რომელიც მოსახლეობის მიერ დასაქმებულობის „თვი-თაღქმას“ შეინახავს.

ეროვნულ-დემოკრატიული ინსტიტუტის საზოგა-დოებრივი აზრის კვლევის მიხედვით, გამოკითხულთა 66 % თავს დასაქმებულად არ მიიჩნევს და მხოლოდ 34 % ფიქრობს, რომ დასაქმებულია.

თუმცა აქვე ისიც აღსანიშნავია, რომ, საზოგადო-ებრივი აზრის წინა კვლევასთან შედარებით, უმუშევ-

რობის მაჩვენებელი შემცირებულია. კერძოდ, ინსტი-ტუტის მიერ მაისში გამოქვეყნებული კვლევის მიხედ-ვით, გამოკითხულთა 67 % თავს დასაქმებულად არ თვლიდა. ამასთან, უახლესი კვლევის მიხედვით, და-უსაქმებელი 66 %-იდან 27 % არის უმუშევარი და ეძებს სამსახურს, 5 % უმუშევარია და არ ეძებს სამსახურს, 33 % კი არის არააქტიური სამუშაო ძალა.

NDI-მ სავსე სამუშაოები 8 აგვისტოდან 10 სექტემ-ბრის შუალედში ჩაატარა. კვლევა ეყრდნობა 4, 448 დასრულებულ ინტერვიუს. საზოგადოებრივი აზრის კვლევა ითვალისწინებს წარმომადგენლობით შერჩევას ქვეყნის მასშტაბით მოსახლეობაში, მათ შორის, ქალა-ქის, სოფლის ტიპის დასახლებებში, ასევე აღმოსავლეთ და დასავლეთ საქართველოში და ეთნიკური უმცირე-სობებით მჭიდროდ დასახლებულ ურბანულ რაიონებში, დასახლებით, წარმომადგენლობით შერჩევას თვითმმარ-თველ ქალაქებში: თბილისი, ქუთაისი, ბათუმი, ზუგ-დიდი, გორი, თელავი, ახალციხე, ოზურგეთი, მცხეთა და გურჯაანის მუნიციპალიტეტი. საშუალო ცდომი-ლების ზღვარი არის +/-0,31%.

ირინა ბურული

დედაქალაქების ცენტრებში საცხოვრისის ქონას არა მარტო ვეროპასა და ამერიკაში, არამედ ჩვენშიც, ცხადია, ისინი, ვისაც ამის შესაძლებლობა აქვს, ქალაქიდან მოშორებითაც კი, თუნდაც პატარა სახლების აშენებას ან შექმნას არჩევენ. ბუნებაში ყოფნის კომფორტს, რასაც მრავალბინიან სახლში, რაგინდ კარგად გარემონტებული თანამედროვე ყაიდაზე მოწყობილ ბინაში ცხოვრება არც შეედრება, კიდევ ის უბრალებსაც აქვს, რომ ასეთი საცხოვრისის პატარონი სოციალურ იერარქიაში გარკვეულ ბონუსსაც იძენს.

ამ და კიდევ მრავალ მსგავს საკითხზე, კერძოდ, დედაქალაქში ბინათმშენებლობის, ქალაქდაგეგმარების, ახალი ობიექტებისთვის ადგილების გამოყოფისა და მშენებლობისთვის ნებართვების გაცემის საკითხებზე ლაპარაკი ჩემს უფროს მეგობართან, ცნობილ არქიტექტორთან გიორგი ბაბუნაშვილსთან ხშირად მაქვს სოლემე. იგი ამ საკითხებში კარგადაა გაათვითცნობიერებული, რადგან თბილისის განვითარების გენერალური გეგმის კონცეფციის წლების წინ ჩატარებული კონკურსის ლაურეატია, დიდხანს საფრანგეთის ქალაქ მარსელის მუნიციპალიტეტში ურბანულ საკითხებზე მუშაობდა. ამის თაობაზე ჩვენს გაზეთში რამდენიმე მასალა დაიბეჭდა კიდევ, ამდენად, წინამდებარე წერილი მათი ერთგვარი გაგრძელება გახლავთ.

შეცდომებისგან ვერ დაგვიცავს. სამწუხაროდ, კონკურსთან დაკავშირებულმა აუცილებელმა და მასში დიდი რაოდენობით უცხოელი სპეციალისტების ჩართვამ, მას ერთგვარი მარიანული პროვინციული ლონისძიების ელფერი მისცა. პრობლემა არა იმდენად გენერალური გეგმაა, რომლის დამუშავება ჩვენი სპეციალისტების ძალეობითაც შეიძლება, არამედ მისი რეალიზაციის მექანიზმი, რომელსაც შესაბამისი ადმინისტრირების სისტემა და საკანონმდებლო ბაზა სჭირდება. თუ დედაქალაქის და მისი მოსაზღვრე ადმინისტრაციული რაიონების (რადგან თბილისის აგლომერაციაა), აგრეთვე მთავრობის, მისი უწყებების ხელმძღვანელები კარგად არ გაეცნობიან და არ გაითავისებენ გენერალური გეგმის ძირითად პრინციპებს, ეს ნაშრომი მხოლოდ სიცოცხლისუნარიანობას მოკლებულ ფორმალურ დოკუმენტად დარჩება. განაშენიანების რეგულირების გეგმასთან ერთად მას უნდა ახლდეს შესაბამისი ქალაქმშენებლობითი დისციპლინა და მკაცრი სანქციები იყოს გათვალისწინებული დარღვევების შემთხვევაში. ამის აუცილებლობას ადასტურებს ჯერ კიდევ არსებული თბილისის გენერალური გეგმა, რომელიც მხოლოდ ნაწილობრივ განხორციელდა და არაერთხელ დაირღვა დაუსაბუთებელი და ვოლუნტარისტული გადაწყვეტილებებით, როგორც, მაგალითად ბაგები-წყნეთის მონაკვეთის, ან თამარაშვილის ქუჩის განაშენიანებისას. ეს უკანასკნელი ორი რაიონის შემართებული ბულვარია, ახლა კი ორივე უბანი საცხოვრებელი კორპუსებით „გადაჭედულია“. როცა ძველი გენგემა საგეგმო ეკონომიკისა და მინაზღვრის სახელმწიფო საკუთრების პირობებშიც კი ვერ განხორციელდა, საბაზრო ეკონომიკის და მინაზღვრე კერძო საკუთრების პირობებში ამის გაკეთება უფრო პრობლემური ხდება, თუკი ამისთვის შესაბამისი საკანონმდებლო ბაზა და ადმინისტრაციული მექანიზმი არ შეიქმნა.

გების 15 პროცენტის, კიდევ სხვადასხვა მოსაკრებლებისა და განაშენიანების ინტენსივობის კოეფიციენტით ვაჭრობის ხარჯზე მიღებული თანხებით კმაყოფილებოდნენ. ამიტომაც არ გაუქმებულა, ალბათ, ნაცმოდრობის მმართველობის პერიოდში გაცემული ზოგიერთი მშენებლობის ნებართვები და ასევე დაუფიქრებლად გაიცა ახლები. ამის მაგალითია იგივე თამარაშვილის ქუჩაზე, ყოფილი იპოდრომის შესასვლელთან მდებარე ტერიტორია, სადაც ძველმა, ამჟამად ძებნილმა მეგატრონემ არც ხეები გაჩეხა და არც მეგამშენებლობა წამოიწყო, მიუხედავად იმისა, რომ ფინანსური და ადმინისტრაციული რესურსი ნამდვილად არ აკლდა. სამაგიეროდ წელს, უკვე ახალმა მფლობელმა არათუ მოახერხა ძებნილი პირისაგან ნაკვეთის გადაფორმება, არამედ ასწლიანი ხეებიც არ დაინდო, წინასწარ დარწმუნებულმა, რომ მშენებლობის ნებართვასაც მიიღებს ამ მწვანე ზონაში მიუხედავად მოსახლეობის პროტესტისა.

ბპისნის მიწათსარგებლობის ახალი ბენეფიციური გეგმა ურბანული ქაოსისგან?

უბედურება ისაა, რომ როცა ჩვენებურ კაცი, ახალი საცხოვრისის შექმნისას, ეგრეთ წოდებულ „თეთრი“ თუ „შავი“ კარკასის ბინის კვადრატულ მეტრში, საშუალოდ, 700-800 დოლარს და ზოგჯერ მეტსაც კი იხდის, მას რემონტის დროს ყოველ კვადრატულ მეტრზე დაახლოებით 150-200 დოლარის დამატება უწევს, რაც მატერიალური ხარჯის გაზრდასთან ერთად კიდევ ბევრ დროსა და ნერვების დიდ დაძაბვას მოითხოვს, — ამბობს გივი გაბუნია. — თან ისიც ხომ გასათვალისწინებელია, რომ ბინის ყველა სარემონტო სამუშაოს ერთდროულად, პარალელურ რეჟიმში წარმოება ვერ ხერხდება, დროში იწელება და, ხშირად, ხალხს წლების განმავლობაში უხდება როგორც საკუთარი, ასევე მეზობლების ბინებიდან აორთქლებული ტექნიკური გაზების სუნთქვა, რომლებსაც სხვადასხვა საღებავი, ლაქი, გამსხნელი, კომპოზიტური მასალებისგან დამზადებული ნაკეთობა წარმოშობს. მრავალი, მათ შორის ამერიკული ჰარვარდის უნივერსიტეტის მეცნიერთა კვლევებით დადასტურებულია ამ გაზების მავნე გავლენა თავის ტვინის უჯრედებსა და სასუნთქ ორგანოებზე, რაც მათ შეუქცევად პათოლოგიებს იწვევს.

ბული, ყოველ შემთხვევაში, ჯანმრთელობისთვის არასაზიანო მდგომარეობაში მიყვანილი გაიყვინოს.

თუ ბინათმშენებლობის საერთო ტემპისა და მათი გაყიდვის ინტენსივობის გათვალისწინებით, საკმაოდ მაღალი ალბათობით შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ მომავალში ინდივიდუალურ საცხოვრისებზე მეტი მოთხოვნა იქნება, ამიტომ ხალხისთვის ნორმალური პირობების შესაქმნელად დედაქალაქის პერიფერიულ, უმთავრესად აღმოსავლეთ მხარეს, უკვე ახლაა საჭირო სამოსახლოდ გამოსადეგი ტერიტორიების მონიშვნა, სადაც აგლომერაციის ზონებში წინასწარ ინფრასტრუქტურული სისტემის შექმნა იქნება გათვალისწინებული. ეს კი, კომფორტთან ერთად, ვფიქრობ, ეკონომიკურადაც უფრო მომგებიანი იქნება კერძო მენაშენებისთვის, ვიდრე დედაქალაქის ცენტრალურ ნაწილში ბინის შექმნა.

საცხოვრისებში, უფრო სწორად კი მრავალსართულიან სახლებში ბინების რემონტებთან დაკავშირებული ხმაური და ევროპაში ბოლო წლებში მეტად გამპაცრებული აკუსტიკური იზოლაციის ნორმების უგულვებლყოფა, ასევე უადრესად უარყოფითად მოქმედებს მოზინადრეთა ჯანმრთელობაზე, ქრონიკული დალილობის შეგრძნებასა და სმენის დაქვეითებას იწვევს, რაც განსაკუთრებულად „თეთრი“ და „შავი“ კარკასებზე წოდებული ნახევარფაბრიკატების შელაშაზების დროს ხდება. ჩემი ღრმა რწმენით, დიდი ხანია, დროა, რომ ასეთ მდგომარეობაში ბინების გაყიდვა ან კანონმდებლობის, ან გარკვეული რეგულაციის საფუძველზე უნდა შეიზღუდოს და ისინი, რამდენიმე სოლიდური სამშენებლო კომპანიის მსგავსად, დასრულე-

ლური გეგმის ძირითად პრინციპებს, ეს ნაშრომი მხოლოდ სიცოცხლისუნარიანობას მოკლებულ ფორმალურ დოკუმენტად დარჩება. განაშენიანების რეგულირების გეგმასთან ერთად მას უნდა ახლდეს შესაბამისი ქალაქმშენებლობითი დისციპლინა და მკაცრი სანქციები იყოს გათვალისწინებული დარღვევების შემთხვევაში. ამის აუცილებლობას ადასტურებს ჯერ კიდევ არსებული თბილისის გენერალური გეგმა, რომელიც მხოლოდ ნაწილობრივ განხორციელდა და არაერთხელ დაირღვა დაუსაბუთებელი და ვოლუნტარისტული გადაწყვეტილებებით, როგორც, მაგალითად ბაგები-წყნეთის მონაკვეთის, ან თამარაშვილის ქუჩის განაშენიანებისას. ეს უკანასკნელი ორი რაიონის შემართებული ბულვარია, ახლა კი ორივე უბანი საცხოვრებელი კორპუსებით „გადაჭედულია“. როცა ძველი გენგემა საგეგმო ეკონომიკისა და მინაზღვრის სახელმწიფო საკუთრების პირობებშიც კი ვერ განხორციელდა, საბაზრო ეკონომიკის და მინაზღვრე კერძო საკუთრების პირობებში ამის გაკეთება უფრო პრობლემური ხდება, თუკი ამისთვის შესაბამისი საკანონმდებლო ბაზა და ადმინისტრაციული მექანიზმი არ შეიქმნა.

არ შეიძლება, რომ ქალაქის განაშენიანება მხოლოდ კონიუნქტურული ან სამშენებლო კომპანიების ინტერესებიდან გამომდინარე ხორციელდებოდეს, ხოლო მთავრობა და მერია „გამპრავებლების“ როლში იმყოფებოდნენ და ამ კომპანიებიდან ბიუჯეტში შემოსული დღგ-ს, მო-

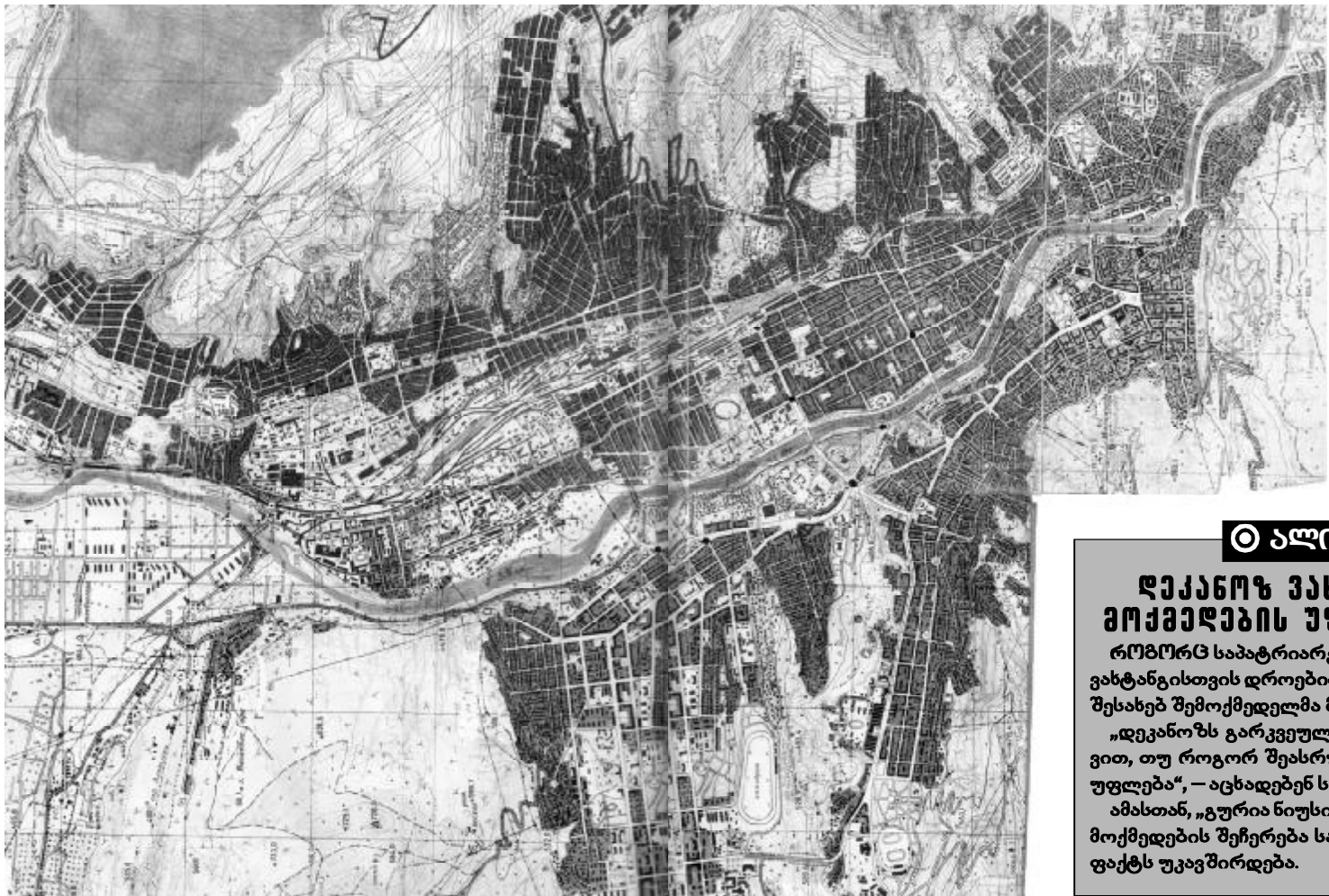
ამასთან, ალბანის შნავია ისიც, რომ ტერმინი „არასწორი მშენებლობა“ არ აღიქმება როგორც კანონსწინააღმდეგო, რადგან ფიქციური, ქალაქმშენებლობითი დოკუმენტები, კანონები და წესები ისე ოსტატურად არის შედგენილი, რომ მათით მანიპულირება და ნებისმიერი მცდარი გადაწყვეტილების გამართლების საშუალებას იძლევა.

ამჟამად მოქმედი ორი ძირითადი საკანონმდებლო აქტი, რომელიც ქვეყანასა და დედაქალაქში მშენებლობის საკითხებს აწესრიგებს, არის 2005 წელს მიღებული მთავრობის დადგენილება №140 „მშენებლობის ნებართვის გაცემის წესისა და საწარმოო პირობების შესახებ“, ხელმოწერილი მაშინდელი პრემიერის ზ. ნოღაიდელის მიერ და შემდეგ 2009 წელს მიღებული იგივე დადგენილება შეტანილი ცვლილებებით, უკვე პრემიერ-მინისტრი ნ. გილაურის ხელმოწერით. რაც შეეხება თბილისს, აქ მოქმედებს ასევე 2009 წელს საკრებულოს მიერ მიღებული №4-13 გადაწყვეტილება „ქ. თბილისის ტერიტორიის გამოყენებისა და განაშენიანების რეგულირების წესების დამტკიცების შესახებ“.

დადებით მხარეებთან ერთად, ორივე მათგანი შეიცავს უზუსტობებს, მორგებულია გარკვეულ ინტერესებზე, არ ითვალისწინებს მთელ რიგ აქტუალურ ურბანულ ტენდენციას, ქალაქის ადგილმდებარეობას განსახლების სისტემაში და მათ სპეციფიკას, თითქმის არ შეიცავს სანიტარიულ-ჰიგიენურ, ეკოლოგიის, კეთილმოწყობის, ინსოლაციის, სმაურდაცვის მხრივ თანამედროვე მოთხოვნებს. ასევე გასაახლებელია „საქართველოს კანონი არქიტექტურული საქმიანობის შესახებ“, რომელიც 1998 წელს გამოიცა და რომლის არსებობა ბევრს აღარც ახსოვს. სამშენებლო დარგში მოუწესრიგებლობის ერთ-ერთი მიზეზი ისიც არის, რომ ვერც მთავრობაში, ვერც პარლამენტში, ვერც მერიაში თუ საკრებულოში, რომლებიც ძირითადად ნაირნაირი სპეციალობების ხალხითაა დაკომპლექტებული, არსებითად ამ დარგის არც ერთი წარმომადგენელი არ არის.

ყველა ამ საკითხის გადასახე ყვეტად, უწინარესად, საჭიროა სხვადასხვა დროს არქიტექტურისა და მშენებლობის დარგში გამოცემული და მოქმედი საკანონმდებლო აქტების გადახედვა. ზოგიერთი მათგანი უნდა გაუქმდეს, დაკორექტირდეს ან შეიცვალოს ახლით და ისინი ერთ კრებულში უნდა მოექცეს, რომელსაც, ევროპული პრაქტიკის მსგავსად, ურბანიზმის კოდი“ ან სხვა სახელი ექნება, პერიოდულად განახლდება და ხელმისაწვდომი გახდება ნებისმიერი მოქალაქისთვის.

ოთარ ტურაპალიძე

ალიან-ჩალიანი

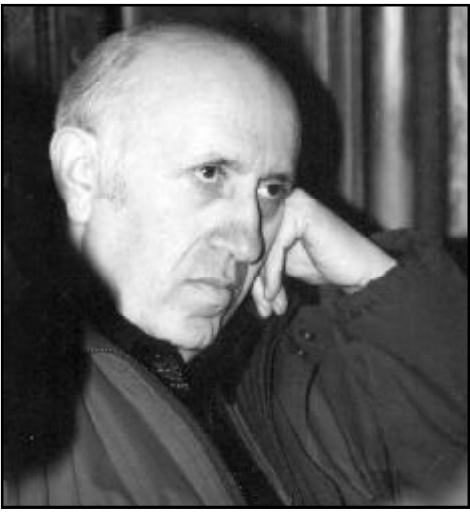
დეკანოზ ვახტანგ თოხაძის მღვდელ-მოქმედების უფლება რეკონსტრუქციის შედეგად

რეკონსტრუქციის საპატრიარქოში აცხადებენ, გადამწყვეტილება დეკანოზ ვახტანგისთვის დროებით მღვდელმოქმედების უფლების შენარების შესახებ შემოქმედებულ მითრამოლიტმა იოსებმა მიიღო.

„დეკანოზს გარკვეული ეპიტემია აქვს მიღებული და იმის მიხედვით, თუ როგორ შეასრულებს მას, აღუდგება მღვდელმოქმედების უფლება“, — აცხადებენ საპატრიარქოში.

ამასთან, „გურია ნიუსის“ ინფორმაციით, დეკანოზისთვის მღვდელმოქმედების შენარება სამრევლო სკოლაში მოსწავლის გაროზგის ფაქტს უკავშირდება.

ინტერპრესი

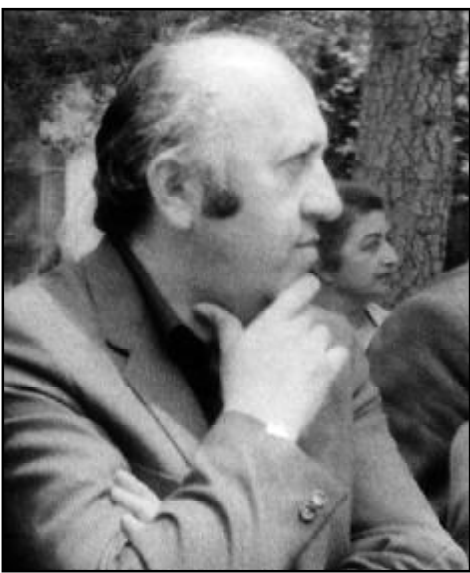

ილია ჭავჭავაძიდან ამოუღო რტილი, მამულისთვის მსახურქმნილი კაცი

მუდმივად იაზროვნებს და მუდმივად იარსებებს

მან მხოლოდ გადმოთხივება მოასწროთ ცდამეერთე საუკუნეში. ის ჭეშმარიტად მეთვლე საუკუნის მეთვლე ნახევრის ერთ-ერთი ფრთად გამოჩნეული მოაზროვნე იყო, რომელმაც მართლაც წარუშლელი კვალი დატოვა ქართული აზროვნების ისტორიაში. ამ სიტყვებს ჯანსუღ ღვინჯილიაზე ვწერ.

წერილი რომელსაც დღეს ვაქვეყნებ, ჯანსუღის სუთწიგნულისთვის დაეწერე. იმხანად ჯანსუღ ღვინჯილია ახალი გარდაცვლილი იყო. ეს სუთწიგნული თითქოს ჩაიკარგა ბოლო სოციალურად თუ პოლიტიკურად ბნელ დროში. მაგრამ, როგორც ცნობილია, თუ ვაზროვნებთ, ვარსებობთ კიდევ, მაშინ ჯანსუღ ღვინჯილია, რომელიც ახლა 75 წლისა გახდებოდა, დღესაც არსებობს და საერთოდ მუდმივად იარსებებს, იმიტომ, რომ ის ყოველ დროს ყოველ წინ მიმავალ საზოგადოებასთან ერთად იაზროვნებს. ღირებული აზრი და ნააზრვეი აკი მარადიულად ცოცხალია.

იქნებ ზოგი რამ თქმული ცოტა გადაჭარბებულიც გამოივიდეს ან სულაც ვინმეს მოეჩვენოს გადაჭარბებულად, მაგრამ, რა ვქნა, მე დღეს ასე ვხედავ ჩემს თანანუთისოფლელ, ჭეშმარიტად მეთვლე საუკუნელ ჯანსუღ ღვინჯილიას, ილია ჭავჭავაძის შემდეგ ერთ-ერთ ყველაზე ეროვნულად მოაზროვნე ქართველს, რომელიც, როგორც ერთი ჩვენი თანამედროვე ქართველი საეკლესიო პირი (ეპისკოპოსი თადეოზი) იტყოდა, აღვირსებშია ყოველ სურვილს, სამამულო ზრუნვის გარდა.

თავისი ბუნებით, ცხოვრების წესით, კაცურკაცობით ის თითქოს არ იყო ახალი ადამიანი, ახალი დროის, ტექნიკისა და მეცნიერების განვითარების მხრივ ახალი დროის ადამიანი, იქნებ ამიტომაც მიაჩნდა, სხვებთან ერთად, თავისი თავი „პროვინციალად“ („ჩვენ, ქართველები, ყველანი პროვინციალები ვართ“), მაგრამ ამ ამბავს, ჩემი აზრით, მხოლოდ ერთი ახსნა აქვს — ჯანსუღ ღვინჯილია უკან, თავისი ქვეყნის უღრანი წარსულისკენ მაცქერალი კაცი იყო, ამ უღრანი წარსულის გავლით იარა მან მომავლისკენ, ამ უღრანი წარსულიდან თან წამოიღო რაც რამ ფასეული და ღირსეული იყო და, რაც უმთავრესია, სწორედ ის ქართველები გააცოცხლა, დიან, გააცოცხლა (ამ სიტყვის სრული და პირდაპირი გაგებით), რომელ ქართველთა სიცოცხლეს თავად საქართველოს მარადიულად სჭირდება თავისივე სიცოცხლისთვის უკუნი-სამდე ჟამთა.

ჩვენს სინამდვილეში ილია ჭავჭავაძისგან ჯანსუღ ღვინჯილიაზე უკეთესად არავის არ უსწავლია ქვეთა ალაღადების ენა. მან, თუ შეიძლება ასე თქმა, არა მხოლოდ ერთი ან ორი ქვა, არამედ მთლად გარდასული ჟამი ალაღადა და თანაც ისიც საჩინოდ მოახერხა, რომ ამ უტყუარი ღვინჯილისთვის მრავალთა და მრავალთათვის დაეგდებინებინა ყური. ამის შემსწრე მე თვითონ გავხედი, ანზორ ერქომაიშვილთან ერთად, როცა ჯანსუღის მესამე სტრატეგიის გამო სამცხე-ჯავახეთში მომიხდა ყოფნა. მე იქ ერთხელ კიდევ დავრწმუნდი, თუ როგორი უნდა იყოს არა ოდენ თავისი ნაღვანით თავმომწონე კაცი, არამედ განსაცდელში ჩავარდნილი ერის სულის მშენებელი, ანუ, როგორც თვითონ იტყოდა, სულის აღმშენებელი მწერალი. ამიტომაც იყო, ძველი ალქიმიკოსით თუ მხიბავ-მისანივით, მთელი თავისი არცთუ ხანგრძლივი სიცოცხლე წარსულიდან დიდ სულთა გამოხმობას რომ მოანდომა. ალბათ, სულაც მართალი ვიქნები, თუ ვიტყვი, რომ მან ქართული სულის ერთგვარი არქეოლოგია შექმნა, მაგრამ არა უკვე ისტორიულ ექსპონატად ქცეული სულისა, ჯანსუღ ღვინჯილიას მიერ ისტორიის უძირო ღურღურში მოძიებული სუყოველი სული, ალბათ, ყველა ჟამისა თუ დროის საზოგადოებრივად მოაზროვნე ქართველის სუნთქვასთან შეერთებულ სულად დარჩება.

ღმერთმა ნუ ქნას, ვინმემ ისე გაიგოს, თითქოს ჯანსუღ ღვინჯილიას ოდენ წარსულში მოყურყუმაღავედ ვხედავდე. ზემოთ მივანიშნე და ახლა პირდაპირ ვიტყვი, რომ მომავლისკენ სავალ გზად მან წარსული იმიტომ აირჩია, რაც შეიძლება მალე ეპოვა წარსულიდან გამოსავალი. აკი წერდა კიდევ და ხშირადაც უყვარდა თქმა, საქართველოსთვის თავსაცხე პრობლემად იქცა წარსულიდან გამოსვლაო. არადა, წარსულიდან გამოსვლა ის პრობლემაა, რომელსაც გონივრულად თუ არ გადავჭრით, საქართველოს მომავალი არ აშენდება, შესაძლოა, საქართველოს საერთოდ

არც უნერია მომავალი, თუ წარსულიდან ღირსეულად გამოსვლა ვერ შეიძლოო. ამ პრობლემის გადაჭრა ან ვერ-გადაჭრა საქართველოს არსებობის ან არარსებობის ტოლფასიაო, ჩვენი ხსნა ჩვენშივეაო...

როცა მამულისთვის მსახურქმნილი კაცი თავისი საქვეყნო საქმეს მოათავებს და თავის სათქმელსაც უკვე იტყვის, სიცოცხლე მერე იქნებ ერთგვარად ხელსაც კი უშლის. ასეთ შემთხვევაში სიცოცხლე თითქოს ყრუ ფარდაა, ამ მსახურქმნილ კაცსა და საზოგადოების შუა მძიმედ ჩამოშვებულს. რატომაც, ჩემდა უნებურად, ასეთი „ფილოსოფიური“ აზრი მაქვს აკვიატებული ჯანსუღ ღვინჯილიაზე, რომელმაც თავისი საქვეყნო საქმეც დამში მოიყვანა და სათქმელიც ბოლომდე თქვა. მერე ახლა როგორ თქვა! და არსებობა რახან იგივე აზროვნებაა, ჯანსუღ ღვინჯილია, მჯერა, ისე კი არა, მართლა მჯერა და, ალბათ, ასეც არის, რომ ისევე არსებობს, როგორც დღესაცამომდე არსებობდა ღვინჯილია ბოძებულ გარკვეულ დროში, თავის კუთვნილ წილ დროში, და უწინარესად არსებობს თავისი განუმეორებელი აზროვნებით, რომელ აზროვნებასაც ხუთ ვეება წიგნში მოუყარა თავი ჯანსუღისავე დიდი ცხოვრებისა და შემოქმედების უპირველესმა პერსონაჟმა და ასევე უპირველესმა მეგობარმა, გვარ-სახელად ნანა ახობაძემ, რომელიც, არ ვიცი, რატომ, და ისტორიიდანვე გამომხობილად მიჩვენება, ჩანს, საპატრონოდ და ამ დიდი ნააზრვეის პირველი გამოცემის მიზნით, რამეთუ ესოდენი ზრუნვა და სიყვარული ყველა სხვა გამოცემას მომავალშიც დასტურ ამ გამოცემიდან უნდა გადაჰყვეს.

ჩემთვის ძვირფასი ჯანსუღ ღვინჯილიას ოჯახმა თავიანთი ძვირფასი თავჯალაბის თხზულებათა ხუთნიგნულისთვის, ამ მცირე წერილის დაწერა რომ მოხოვა, ერთხელ კიდევ გადავხედე ჯანსუღისგან ჩემთვის სხვადასხვა დროს ნასახსოვრებ წიგნებს და ერთხელ კიდევ გადავავლე თვალი დღეს უკვე კარგა მოხსიანებულ ჩვენს ძველ მეგობრობას...

მგონს, 1967 წელი იდგა, „მნათობში“ ჩემ მიერ გადმოცემული კ.პაუსტოვსკის „ოქროს ვარდის“ ბეჭდვა დამთავრდა. მალევე „ლიტერატურული საქართველოს“ პირველ გვერდზე დაიბეჭდა ჯანსუღისეული შეფასება, ჩემთვის ნამდვილად ფრთხვამსხმელი, მერე „ცისკარს“ ჩაუდგა სათავეში, სადაც ყოველთვის სასურველი ავტორი ვიყავი, ჯანსუღმა დაბეჭდა ჩემეული ჯ.როდარის „ტილეფონით მოყურყუმაღავედ“ და ეფილესის „დაუვიარცხნელი აზრები“. სანამ ცოცხალი ვარ, ვერასოდეს ვერ დავივინყებ იმ თანადგომას, რაც მან ჩემ მიმართ გამოიჩინა მთელი ოცდაათი წლის მანძილზე, რა დროც რაბლეს ქართულად გადმოცემას მოვანდომე. თუ არა, ეს ფრთხვამსხმელი, შემგულიანებელი კაცი, იქნებ ბოლომდე ვერც გავსულიყავი. პირდაპირ მრჩევლად გამიხდა ტომანოვების „სოკრატეს“ გადმოცემების ჟამს. მე შენ გეტყვი, და არ იცნობდა ძველ ანტიკურ ფილოსოფიას! ყველაფერ ამას იმიტომ ვიტყვი, თუ როგორი ხელის აპყრობა იცოდა ამ ჭეშმარიტად ღვინჯილიაზე კაცმა, რომელიც ყოველთვის საქვეყნო საქმით იყო შეპყრობილი, რომელსაც არასოდეს არ ჰქონდა დრო, მაგრამ კაცურკაცობის შუქურა ყველაზე დიდი გაჭირვების ჟამსაც არ ჩაუქრია. გაჭირვებით კი, როდის არ უჭირდა თავისი შერყეული ჯანმრთელობის პატრონს... ხან იმასაც კი ვფიქ

რობ, რომ რაღაც იდუმალ ძალასთან იყო შეკრული, თორემ, ალბათ, ვერც მოახერხებდა ამდენის შექმნას. რამდენჯერმე თითქმის მკვდარიც იყო ხან რომელ უცხოეთის ქვეყანაში საოპერაციო მაგიდაზე, ხან რომელში, მაგრამ, რუსთაველისა არ იყოს, ღმერთმა მართლაც არ განირა, მანამ არ გაუჩერა გული, სანამ ბოლომდე არ გაატანინა ქართული სულიერებაში თავისი წილი სამომავლო ხნული. გული კი, ასევე დამაშვრალი ივანე ჯავახიშვილივით, მაშინ გაუჩერა, ოდეს ერთი მცირე დარბაზის სახით სრულიად საქართველოს ებაასებოდა. ასე მხოლოდ და მხოლოდ ერის უტყუარი მხედართმთავრები ეცემიან, საჯაროდ, ყველას თვალწინ, მთელი ქვეყნის დასანახად.

დღესაც აშკარად ვხედავ, როგორ შეხვდნენ ჯანსუღს ნოსტელები, რომელთაც პირველი სააკაძეობა გაემართათ. თითქოს და იმის მეტი აქ სხვა არავინ ყოფილიყოს. მახსოვს, ერთ-ერთმა ნოსტელმა ხიზამბარელმა ისიც კი უთხრა, შენ თავად გიორგი სააკაძისგან გამოგზავნილი მაცნე ხარო, რამეთუ მაშინდელი ავ-კარგი მთელი სიმართლით მოგეტანაო. არადა, ჯანსუღმა მართლაც საბოლოოდ ჩამორეცხა ამ დიდ ქართველს სხვათა და სხვათაგან სხვადასხვა დროს უსამართლოდ შესხმული ფეხთ ანაკრავი ტალახი, ანუ ძველებურად ტავარნა. ჯანსუღისგან სხვათა და სხვათა მიმართ ისიც თავისებური გამონევეა იყო, რომ ერთ ყდა-კაბრაში მოაქცია „სული აღმშენებელი“ და „გიორგი სააკაძის პიროვნება“. ხოლო მცირე წინათ ქმში დაწერა, ჩემი მიზანი იყო, რომ გაქმნა ზებინა ქართველი ხალხის ეროვნული ხასიათი ორი ურთულესი ეპოქის ფონზე, დავით აღმაშენებლის დრო დაგვანახებებს შეაღმავალ, ძალიანო, სრულყოფისკენ მიმსწრაფი ერის სახესო, გიორგი სააკაძის დრო გვიჩვენებს ისტორიის კრიზისულ წუთებში გამჟღავნებულ დიდ პოტენციალს, დაკარგული წონასწორობის აღდგენისა და სრული მობილიზების უნარსო, ამ თვალსაზრისით, აუცილებელი მიჩვენება „სული აღმშენებლისა“ და „გიორგი სააკაძის პიროვნების“ ერთ წიგნად გაერთიანებაო.

ჯანსუღ ღვინჯილიას ეს ისტორიული ჟანგბადით სავსე სულთ საკურნებელი წიგნები და გინდაც „ღვთისმშობლის წილხედობილი ქვეყანა“ რომელიმე თაობისთვის გამოიზნული სახალისოდ მოთხრობილი „ქართლის ცხოვრება“ როდია. გურამ ასათიანის შემდეგ იქნებ სწორედ ჯანსუღ ღვინჯილია ერთ-ერთ ყველაზე გამოჩნეული მწიგნულები, ვინც ჩვენს ისტორიას ცრულქაქუნა პატრიოტიზმის გასაღვივებლად კი არ იყენებდა, არამედ ამ ისტორიის მიხედვით ეროვნული ხასიათის ბიოგრაფიას ქმნიდა, ანუ, გურამ ასათიანისავე არ იყოს („სათავეებთან“), ცდას არ აკლდებდა ქართული ხასიათისა და ესთეტიკური ბუნების ბოლომდე გარკვევას. მე არ ვიცი, სადმე აღნიშნული აქვს თუ არა, მაგრამ კარგად მახსოვს (ჩვენს რედაქციაშიც შეხვედრიან ერთმანეთს), რარიც პატივს მიაგებდა ბუნებრივად ამაყი და ფრთხვად დიდი ნიჭითა და ცოდნით ერთგვარად თავმომწონე გურამ ასათიანი იმხანად ჯერ კიდევ ახალგაზრდა, მორცხვ მეგობარს, რომელშიც უთუოდ თავისი დიდი საქმის უტყუარ გამგრძელებელს ხედავდა.

ჯვარცმული ანალოგიით, სრულიად თამამად შეიძლება, რომ ჯანსუღ ღვინჯილიას კალამეული კაცი ვუნ-

ჯანსუღ
ღვინჯილია
- 75

დოთ, ანდა სულაც წიგნცმული. მართლაც კალამი და წიგნი იყო ამ უცხო და მორჩეული კაცის ხელში უმთავრესი იარაღი. კი, როგორ არა, ქართველი იყო და სასამისიც სჭერია, სადღეგრძელოც იშვიათი იცოდა, სუფრას არ გაუზრბოდა, მაგრამ ქართულ ენერგიას მიწყევს სხვაგან ეძებდა. როგორც პოლემისტი ხომ უბადლო იყო. ერთხელ ლადო მრელაშვილმაც გულწრფელად დამიდასტურა, როცა კი ჯანსუღ ღვინჯილია ტელევიზორის ეკრანიდან ჩვენს წარსულზე ანდა დღევანდელ ცხოვრებაზე გვესაუბრება, მუდამ გაფაციცებული და გოცბული ვუსმენო. ძალზე ღრმად იცის წვდომა, გეგონება ფიზიკოსიაო, საგანს სულ მოლეკულადაა შლისო. მართლაც, სათქმელს მივივით ასხამდა, საკითხის ძირისძირობამდე დასვინაღრება უყვარდა. დასვინაღრება კი, საბას მიხედვით, ეს არს ზღვათა მოსინჯვა, რათა, „ნავი არა შეახეთქონ მეჩერთა“.

თუ საქმე მოიხილავდა, უზენაეს ავტორიტეტსაც შებედავდა ხოლმე მართალ სიტყვას. ამის მომსწრე ერთხელ მთელი საქართველო გახდა. ერთმა კარგა გვარისმა პოეტმა, მაგრამ მორგებული დროისგან, ცოტა არ იყოს, უზომოდ გაყვინიზებულიმა, თავის ერთ-ერთ ახალ კრებულს მხოლოდ სახელი წააწერა, გვარი საჭიროდ აღარ ჩათვალა. იმასთან შებმა ცოტა ძნელი იყო, ჯანსუღი მაინც შეება, ამპარტავნობა და თავპატივი საქვეყნოდ დაუწუნა, თუმცაღა, მგონი, ეს შეჭიდება არცთუ კიტირის ფასად დაუჯდა.

ის კი არა, 1991 წელს, ვინმეს კი არა, თვით რუსეთს მისწერა წერილი. დიახ, „წერილი რუსეთს“, ასე ჰქვია, „ქვიათა ღალადის“ შემდეგ ქართულ ენაზე, ალბათ, არ დაწერილა უფრო მძაფრი ეროვნული ბრალდება-წერილი. იქნებ მეწილეება კიდევ, მაგრამ სხვა მსგავსი რამ არ მაგონდება. ურიგო არ იქნება, თუ „ქვიათა ღალადი“ და „წერილი რუსეთს“ ერთ ყდაში მოექცევა და ჩვენი ეროვნულობის თავდასაცავად სამუდამოდ ბირთვულ იარაღს გავუტოლობთ.

წიშანდობლივია, რომ „წერილი რუსეთს“, მართალია, ცალკე გამოქვეყნდა საქართველოსთვის მეტად მძიმე უამს, მაგრამ ბოლოს „ქართველი კაცის სინამდვილეში“ გაერთიანდა. „ქართველი კაცის სინამდვილე“ 1989 წლიდან 2001 წლამდე იწერებოდა. მეოცე საუკუნის ბოლო ამ იშვიათმა წიგნმა მოიცვა. ჯანსუღ ღვინჯილია, როგორც იტყვიან, ბარკადებზე დადგა, თავისი ხალხის, ქართველი ხალხის ენა-პირით აღაღადა, ან იქნებ უფრო სწორი გამოდგეს, უკეთუ ამ ღალადს გმინვას, დრტივინვას, აზრებებს დაეარქმევდით. ჯანსუღმა იმ ათწლეულში თითქმის ზურგი შეაქცია წარსულს, ანდა უფრო მართალი იქნება, თუ ვიტყვით, რომ წარსულსა და მომავალს შუა ჩადგა, აწმყო ჯარისკაცად იქცა და იმუჟამად დატრიალებული უბედურების მიზეზად ის დაინახა, რომ საქართველო არ ნავიდა ილია ჭავჭავაძის გზით. ცხადია, თავად არც არასოდეს უფიქრია, ილია ჭავჭავაძე ვარ ანდა ილია ჭავჭავაძეობა უნდა გავწირო, უაღრესი სითავმდაბლის სათნოება ამას აზრადაც არ გაუვლებდა თავში, მაგრამ, ნათქვამი რომ არის, გაჭირვება მიჩვენე, გაქცევას გიჩვენებო, დიახაც ისერიგად დაემართა, მდგომარეობამ ოთარანთ ქვერივით რკინის ქალამნები ჩააცვა და ხელშიც რკინის კეტი დააჭერინა, რადგან ერის წყლული აწნდა წყლულად და, თქმა არ უნდა, უწინარესად წსოროდ ამ ამბავმა თავისდა უნებურად გააილიაჭავჭავაძევა. მე ვიცო, რასაც ვამბობ, ამ შედარებას გაზვიადებდა ნუ-

რავინ აღიქვამს. სწორედ ილია ჭავჭავაძის პუბლიცისტიკის შემდეგ არ მეგულება სხვა უფრო მეტად ეროვნული ჭირობოროტით გაუღენთილი წიგნი, ვიდრე ჯანსუღ ღვინჯილიას ხსენებულ „ქართველი კაცის სინამდვილე“.

ნუ ვიცხოვრებთ საქართველოზე უკეთესად, ერისა და ქვეყნის გასაგონად არისხებდა ზარებს „გიორგი სააკაძის პიროვნების“ განრისხებული ავტორი, მაგრამ როცა ხმა ვერავის მიანვიდინა, ახლა კითხვა დასვა, ალოღლეტია კაცთა სულ მცირე ჯგუფის ხელში ავად დაგროვილი და ქვეყნის დამლუპველი სიმდიდრისგან თავზარდაცემულმა, ვინ ცხოვრობს საქართველოში კარგად? და იქვე განაჩენის დონეზე გამოიტანა მწარეზე მწარე დასკვნა: „არავითარი ბიზნესი! — ძვირფასი გამონაკლისების გარდა, საქართველოში ბიზნესის გზით არავინ არ გამდიდრებულა. გამდიდრდა საქართველოს ახალი ტიპის კაპიტალისტური ფენა ქვეყნის ყველა სახის ქონების მიტაცების გზით, ეროვნული და უცხოური ბანკებიდან დათრეული კრედიტებით, რომელთაგან ეროვნული ვალი ხელოვნურად გამონეული მანეთის სუპერინფლაციის გზით დაფარეს, ხოლო უცხოეთიდან წამოღებული კრედიტის უდიდესი ნაწილი სოციალისტურ ეპოქაში ნასწავლი ილეთით გადაიტანეს თავს ზემოთ და ჯამბაზის სისწრაფით მოიქციეს უძირო ჯიბეში.“

იმის გასარკვევად, თუ ვინ ცხოვრობს საქართველოში კარგად, საგანგებო სტატიის დაწერა არც არის საჭირო. ყველასთვის გარკვეულია, რა ხალხი გახდა უზომო ქონების პატრონი, მაგრამ ჩვენთვის ურთულესი ამოცანაა, გავერკვეთ, ამ გზით მიმავალ საქართველოში რა მდგომარეობა შეიქმნება, რა ბედი ეწევა მის პოლიტიკას, ეკონომიკას, ტერიტორიულ მთლიანობას, ერის ფსიქიკას, ერის ზნეობას, ერის კულტურას, თავად ერს, რომელსაც ამოედენა ისტორიული გზა გამოუვლია...“

ჯანსუღს არცროდის არ ავიწყებოდა, რომ ვილაცისთვის წინააღი იყო და თავისი შემდგომისთვის ხიდობა უნდა გაენია, სავალი გზა უნდა გაეადვილებინა.

ერთი სიტყვით, რაღა ბევრი გავაჭიყვავა, ალბათ, უკვე დადგა დრო, რომ ჯანსუღ ღვინჯილიას ღრმად ეროვნული ნაზრევი ინტერნეტის საშუალებით ყველა ქართველს მისწვდეს, დღეს დედამისის ზურგზე საშოვრად მიმოფანტულთ, ვისაც თუნდაც ოდნავ მაინც აუფანცქალებს გულს ახალი ათასწლეულის რთულ მეზობირზე სასიცოცხლო გზის მაძებარი საქართველო.

გურამ გოზიაშვილი.

P. S. 21 ოქტომბერს ჯანსუღ ღვინჯილიას მშობლიური ბაღიათი, როგორც ჩანს, ჯანსუღისთვის ჩვეული მოკრძალებით აღნიშნავს თავისი ფრიად მოჭირნახულე შვილის საიუბილეო თარიღს. ამჟამინდელ ვითარებაში თაყვისუფალ, დამოუკიდებელ და დემოკრატიულ სრულიად საქართველოს, მომავლისკენ დიდად სამშუხაროდ, კლავინდებურად უცხოთა ჭკუითა და კარნახით მაგალს, რატომღაც არა სცალია თავისი დეაქლიოსილი ადამიანების მიერ ქვეყნისა და ხალხისთვის უანგაროდ გაწეული სათვალმწინე ამბის აღნიშვნისა და დაფასებისთვის, რაც აშკარად ცუდი მაგალითია ჩვენი ასალგაზრდა თაობის საკეთილოდ შესაგულიანებლად!
გ. გ.

ხელთათმანი ნასროლია

ზოსიოგაიონის
სოფელზე უარსი

ჟურნალ „ცისკრის“ მესვეურებს

გერმანელებს ღმერთის გარდა, არავისი ეშინიათ.
ზისმარკი.

2015 წლის 23 აპრილს თქვენთან დასაბეჭდად მოვიტანე და მთავარი რედაქტორის მოადგილემ ბალათერ არაბულმა ჩაიბარა ჩემი კრიტიკული წერილის „პოტიომკინის სოფელზე უარსი“ ელექტრონული, რომელიც ბოლო ხანს ერთ-ერთ ქართულ ჟურნალში გამოქვეყნებულ მოთხრობას ეხება.

რაკი წერილი თქვენს ჟურნალში არა და არ გამოჩნდა, 7 ოქტომბერს რედაქციაში ხელახლა მოვედი მისი ბედის შესატყობად. ამხელადაც ისევ ბალათერ არაბული დამხვდა, რომელმაც ცალკეად მაუწყა: როგორც კრიტიკის განყოფილების გამგემ, ისე რედაქციის დანარჩენმა ხელმძღვანელებმაც უფარგისად მოვიჩინეთ.

მე კი ასე მწამს: სხვადასხვა უკადრისი მოსაზრებებით გზას განზრახ უღობავთ როგორც მავანთათვის არასასურველად მიჩნეულ ავტორებს, ისე მწვავე კრიტიკასაც, დღევანდელ ქართულ ლიტერატურას კამკამა პაერივით რომ სჭირდება! მაგრამ ეს ჩემი წერილი იქნება და მართლაც სანაგვეზეა გადასაგდება? ამიტომ ქვემოთ დავსაბუთებ დასაბუთებულ უცვლელად ვაქვეყნებ ერთ-ერთ პოპულარულ გაზეთში და იმედს ვიტოვებ, მკითხველი საზოგადოებისა და მშობლიური მწერლობის პატივისცემის ნიშნად სანდაუყოვნებლივ პრესაში თქვენც გაასაჯაროებთ მისი დაწუნების მიზეზს.

კოლეგიურად გთხოვთ, ნუ დამზოგავთ: წერილი კრიტიკის ქარცეცხლში გამოიტარეთ და მთელი საქართველო ჩემზე აცინეთ — ვილაც მწერლუკას აი, რა ჰგონია ლიტერატურა და ლიტერატურული კრიტიკა-თქო!!!

მაშ, ასე: ხელთათმანი ნასროლია და ოპონენტებს ჯარისკაცური მოთმინებით დაველოდები უშეღავათო ლიტერატურული პოლემიკის აუსტერლიცთან.

გვიგალ მისრუბილი.
10.10.15.

გურამ ქართველიშვილის მოთხრობას „ათოვდა...“, რომელიც სრული ერთი ფურცელიც არ არის, წინ ყველგანმავალი მსუბუქი ტანკით მიუძღვის ჟურნალის გვერდის მთელ სიგანეზე გაჭიმული, ცამეტსტრიქონიანი სარედაქციო წინასიტყვაობა. ერთგან ვკითხულობთ.

„... აქ აღწერილი სოფელი ჩაქურცი გაჭირვებული საქართველოს სახეა... მოთხრობის გმირი დემეტრა ბაიაური ზოგადქართული სინდისის ტკბილი სიზმარია...“

გასაკვირია, რედაქცია მკითხველებს ძირშივე რატომ უსპობს უფლებასა და მოსალოდნელ სიამოვნებას, ნაწარმოებში ეს თვითონ აღმოაჩინოს?!

მაშ, რა საჭირო იყო მკითხველების წინდაწინვე დასაკვლიანებელი ამგვარი პროპაგანდისტული ფანდი?! ხოლო მსგავსი რამ თუ მართლა აუცილებელია, მაშინ დანარჩენ ავტორთა ტექსტებსაც რატომ არ ახლავს ხოლმე მიგრებილ-მოგრებილი თოქმა ისრებით აჭრელებული, მკითხველების მხოლოდ სასურველი მარშრუტით მატარებელი „ტურისტული გზამკვლევი“?!

ერთი სიტყვით, ამგვარი წინასიტყვაობა ტექსტის ნაკითხვამდე მოგჩვენებთ უადგილო, მისი ნაკითხვის შემდეგ კი ცულ-ლუტურ-ალამაზოთებელი, ვინაიდან მკითხველებს ამ მაღალფარდოვანი დაპირების არც ერთი პუნქტი და მისხალი არ უსრულდება! რატომ? იმიტომ, რომ არც ავტორს და არც რედაქციას თურმე არაფერი გაუგება სოფლის და მით უმეტეს, მთის სოფლის: პირველი მათგანი რაღაცებს ვარაუდით ბლანდავს, რედაქცია კი ბალღივით უჯერებს და უბეჭდავს!

ამაში ახლავე ადვილად და თანაც არაერთხელ დარწმუნდებით!

თავიდან ჯერ თუგინდ ამას ჩაუკვირდეთ, ავტორი სოფელს სად წამოგვისკუპებს. „გაშლილ ხეობაში ამოზრდილ გორაზე

შემომჯდარ სოფელს ღამღამობით მშვიერი მგლები მიადგებოდნენ“.

რაც კაცმა თავის თავს უყო, ქვეყანა რომ მიადგეს, ვერ უზამსო, სწორედ ამგვარ შემთხვევასაც ესადაგება!

აბა, ახლა ჯერ წარმოიდგინეთ ღვარცოფების სათარეშო ქვალღობიანი, უნაყოფო

და თანაც გაშლილი ხეობა, მერე ამ გაშლილ ხეობაში ამოზრდილი გორა (მუდმივი ღვარცოფების მიზეზით მსგავსი რამ თუკი შესაძლებელია!), და-სასრულ, ამ გორის თხემზე „შემომჯდარი“ სოფელი! კი მაგრამ, ავტორი აღარ უფიქრდება, გორის ერთი ხელისდადება თხემზე „შემომჯდარ“ სოფელს არ უნდოდა მისაბრუნ-მოსაბრუნნი, სამოსახლო, სამეურნეო შერობა-სათავსოები, გამურების, სათივების, საძროხეებისა და ბაკების ადგილი, თუგინდ ერთი ნაბღის გაშლა ბალღოსტენები, სკოლა, სალოცავი, მისასვლელი გზა... სასაფლაო?!

კეთილი, ამგვარ „წერილმანებსაც“ თუგინდ თავი დავენებოთ და ერთი ეს

ვიკითხოთ: ხშირწინაწინაბისას და მთებში თოვლის დნობის დროს ღვარცოფი რომ გაბატონდებოდა და „გაშლილ ხეობაში ამოზრდილ გორაზე შემომჯდარი სოფელი“ ხშირ-ხშირად და დიდი ხნით დაუნდობელი სტიქიის სახიფათო ალყაში მოემწყვდევოდა, გარე სამყაროსთან საარსებო კავშირი როგორ უნდა დაემყარებინა?! თუ ავტორმა ამ სოფლის მაცხოვრებლებიც ჩიჩიკოვისებური მკვდარი სულელებით გრაფომანულ-დონკოტურად დაასახლა და სულაც არ ანაღვლებს, მერე ისინი იქ რითი და როგორ იარსებებენ?!

ამავე წინადადებაში ირკვევა, რომ ავტორი ენას ხეირიანად ვერ ფლობს და ამიტომაც არ ძალუძს აზრის სრულყოფილად და გასაგებად ჩამოყალიბება. როგორ გავიგოთ ეს „სოფელს ღამღამობით მშვიერი მგლები მიადგებოდნენ“?

ხელთათმანი ნასროლია

(იპოვეთ გვერდიან) აქ თუ რომელიმე კონკრეტულ შემთხვევას გულისხმობდა, მაშინ უნდა იყოს „სოფელს მშვიერი მგლები მიადგენენ (მისდგომოდნენ)“ და მერე მწერალი გაკვირვებით მაინც შეხებოდა მგლების ამ მიდგომის პროცესსა და შედეგს. ხოლო თუ მგლების ხშირ-ხშირ მიდგომაზეა მინიშნება — აქ კი სწორედ ეს არის ნაგულსხმევი, ვინაიდან ავტორს ნახშირი აქვს სიტყვა „**ღამამობით**“ — მაშინ აუცილებლად უნდა იყოს ნახშირი „**ხოლმე**“, რომელიც მოქმედების მრავალგზისობას (!) გამოხატავს. უამისოდ კი წინადადება გამოდგება კულმონს ყვეტილი, აზრი დაუმთავრებელ-ბუნდოვანი.

თანაც სვედიან ღიმილს იწვევს ავტორის ფუჭი იმედი: ტექსტის დასაწყისშივე მკითხველებზე — როგორც ზღაპრების მოყვარულ ბავშვებზე! — სასურველი შთაბეჭდილება მოახდინოს სოფელს შემოქმედული „**მშვიერი მგლების**“ (!!!) ხსენებით!

სამწუხაროდ, აქ მწერალი მეტისმეტად მოძველებულ ინფორმაციას ეყრდნობა! ნუთუ ბაიბელში არ არის, დღეს რა ხდება და ტელევიზია რას იუწყება ხოლმე: სადღაც მთაში „**გაშლილ ხეობაში ამოზრდილ გორაზე შემომჯდარ სოფელს**“ და თანაც მართლ **ღამამობით** კი არა, გამორავლებულ-გათამამებული მგლები ბარის სოფლებსა და თვით ზოგიერთ რაიციენტრშიც კი დღისით-მზისით დათარეშობენ, პირუტყვს ბოლუქ-ბოლუქ ანადგურებენ და თავს ადამიანებსაც კი ესხმებიან! ამის გამო ბევრი სოფლისა და დაბის მაცხოვრებლებს შებინდების შემდეგ შიშით გარეთ ვეღარ გამოუბედავთ! მართლმე მგლების ხროვასთან საბრძოლველად ბევრგან მონადირეთა რაზმებიც შექმნეს! აი, ამ დროს ბ-ნი გ. ქართველიშვილი კი...

ჩემი ამგვარი მსჯელობა მწერლის თავისუფალ შემოქმედებით პროცესში უხეშ ჩარევად ნურვის მოჩვენება. უბრალოდ, ამ ტექსტით მოხიბულმა რედაქციამ თავის მრავალმნიშვნელოვან წინასიტყვაობაში რაკი საქართველოს გაჭირვებული სოფლის „**უსახსრობა, სიღატაკე, შიმშილი და ოცნება უცხოეთის ვიზებზე**“ საგანგებოდ გახაზა, წინარმოებში ერთობ დილემანტურ-სპეკულაციურად ჟღერს თავიდანვე **მგლების** ხსენება, რასაც არც სიუჟეტური მოტივაცია ახლავს, არც მხატვრული შედეგი! თორემ მგლები კი არა, თუკი ოდესმე, მაგალითად, დათეს ამ სოფლის ნათესულობა ან საფუტკრე ნაუხდენია, სადმე ტურას შეუკვივლია, ყორანს ყრანტალ-ყრანტალით გადუფრენია თუ მელას ყვინჩილა გაუცუნცულეობა, ავტორს თუგინდ ესეც ჩაენერა — წინ ვინ დაუდგებოდა!...

* * *

მწერალი ვერც ბუნებრივი მოვლენების ხასიათსა და პროცესებში ერკვევა. უფრო სწორედ, სულ არ უკვირდება, რას წერს, თორემ რომ უფიქრებოდეს, ამას რა გარკვევა უნდა! აი, როგორია ტექსტის პირველივე წინადადება.

„ჩაქურდი გაძვალტყავებული ზამთარი დღეებს ათვლევინებდა ხალხს“.

ცოტა მოგვიანებით კი წერს.

„წყალკურთხევას გათოვდა... მუსლამდე იდო“.

ეს კიდევ რა არი, არაფერი! ავტორი ახლა იმდაგვარ დიდოვლობას დაგვიხატავს, რომლის მსგავსი, ალბათ, თვითონ მწერლის მეტს სხვას არავის ექნება ნანახი.

„...**მოსუცმა აღმართი მოათავა** (უნდა იყოს აათავა. — **ჯ. მ.**) **თოვლში შეფუთული საყდრის დანახვამ სიმშვიდე დაუბრუნა**“.

თუკი წყალკურთხევისას, ანუ შუა იანვარში ირგვლივ თოვლი მუსლამდე დევს, ხოლო საყდარი (!!!) თოვლშია შეფუთული (!!!), მაშინ ჯერ რანაირად შეიძლება ზამთარს ასე ქარაფშუტულად **„გაძვალტყავებული“** უსკოლო?! გაძვალტყავებული კი არა, თურმე უსკოლო ტყავშიც ვეღარ ტყულა და აგერ, ეკლესიაც კი მთლიანად თავისი ფუმფულა საბურველით შეუფუთავს!!!

სინტაქსი? რას ნიშნავს ეს გამოცხადებული სინტაქსის მომგვრელი „**ჩაქურდი გაძვალტყავებული ზამთარი**“? ყირამალა გადატრიალებული სინტაქსით აქ ისე გამოდის, თითქოს სხვა სოფლებში ზამთარს მაძლირსად კვებავდნენ და ასუქებდნენ, ხოლო ჩაქურდი გაძვალტყავებისას აქაურების უქონლობის, სიძუნწის, უყურადღებობა-უბატიცემულობის ანდა მკვეთრად განსხვავებული კლიმატის მიზეზით შესაბრალისად გაძვალტყავებულიყოს!

ჯერ ერთი, აქ რა საჭირო იყო ეს აბსურდული „**გაძვალტყავებული**“, ხოლო თუ აღარ დაიშლიდა, წინადადება ნუთუ ასე მაინც ვერ

უნდა აეგო. „**გაძვალტყავებული ზამთარი ჩაქურდი**“ ლეხს დღეებს ათვლევინებდა“.

„**დემეტრა ბაიაური სინჯის თადარიგი წინა დღით** (უნდა იყო წინადღით. **ჯ. მ.**) **ქქონდა დაჭერილი**“.

სინჯალს რა თადარიგი უნდოდა, თანაც წინადღით — ქორწილია თუ იალაღებიდან ხატში დასაკლავი კურაბის მოგდება?! მოულოდნელად გამოჩენილი სტუმრისადმი მთაში ასეთი მიმართვაც კი ცოცხლობს: თუ დრო გაქვს, ქათამს დაგიკლავ, ხოლო თუ ძალიან გეჭკარება, მაშინ ხინჯალს მოვუხვევო!

ავტორის გულწრფელი სურვილია, ეს დემეტრა ბაიაური ბრძენკაცად წარმოგვიდგინოს, მაგრამ თავისი წინდაუხედაობით ცხოვრების უმეცარი პერსონაჟი კი გამოვლინდა.

სსრ კავშირის დაშლის შემდეგ ამ სოფლის ქონებას კოლბის თავრე გედეონ ფურცხიძე გაფლანგავს და **„აღებული ფულიანად აორთქლებდა“**.

პოსტროპიონის სოფელზე უარსი

აბა, დემეტრა ბაიაური ამას როგორ შეარჩენდა!

„**მაშინ დემეტრამ აატალახა რაიონის ხელისუფალი კაბინეტები, მაგრამ ყველა მოქრთამული და პირში წყალჩაგებული დაუხვდა. ბოლოს რკინის ქალამანი მოირგო** (ო, ცალქალამანიანი ყოფილა! ნეტავი ან ის ერთი ქალამანი როგორ ექნებოდა — ხო არ უჭერდა?! **ჯ. მ.**) **და გედეონას მაინც მიაგნო. ერთ ღამეს ცხენით გადაიარა მთები და აგარაკზე მოღრუტუნე** (მოღრუტუნე — ღორი ხომ არ იყო?! **ჯ. მ.**) **ფურცხიძეს თავი გაუხეთქა თავისი განუყრელი კეტი, ეგებ მიჩივლოს და სასამართლოში მაინც გამოვამზერო მაგის კაიაცობაო**“.

გ. ქართველიშვილის რჩევით ფურცხიძემ, ცხადია, არ იჩივლა!

აბა, დაუფიქრდით: ეს ათასგვარ ჭირვარამსა და საბჭოურ უსამართლობას წენეული ბერიკაცი ნუთუ მართლა ისეთი მიაშიტი იქნებოდა, ამგვარი იმედი ჩასახვოდა: თუკი რაიონის მოქრთამულ ხელმძღვანელობას ვერაფერი შეასმინა, თავის სიმართლეს მაშინდელი სასამართლოს ინსტანციებში კი იპოვიდა?! ფურცხიძეს წინ რაღა დაუდგებოდა, ახლა ისინიც არ მოქრთამა?! მოქრთამეცა იქით იყოს: ამგვარი პარტიზანულ-თვითნებური საქციელისა და სხეულის მძიმე დაზიანებისთვის იმ სანჯალ ბერიკაცს უქველად ციხეში ჩააყუდებდნენ! ამიტომ ეს ბაიაური სისხლსავეს პერსონაჟი რომ გამოსვლოდა, ნათავმჯდომარისთვის თავი იმის ბრძივული იმედით კი არ უნდა გაეხეთქა — მიჩივლებს და სასამართლოზე მისი ნაკვაცობა გამოუმზერებდაო, არამედ საციხედაც რომ გამიხდეს საქმე, სოფლის ჯავრს მაინც ამოვიყრიო!..

ერთ დღესაც ეს დემეტრა თავის დედაკაცს განუმარტავს.

„საყდარში ავალ. ჩვენ მაინც დავუნთოთ სანთელი გამჩენს“.

დემეტრა მართლაც ავა საყდარში, ოღონდ ეგაა, ამ უკუღმართი სინტაქსის მიზეზით ავტორსა თუ თვითონ მოხუცს სანთლის წაღება და დანთება დაავიწყდება.

„**პირჯვარი შორიდანვე გამოისახა და ქუდ-მოშვლებილი შევიდა კარში** (კარში კი არა, სათავსოში შედიან ხოლმე! **ჯ. მ.**) **ილოცა, მერე ტაძრიდან თავისივე შეჭვიდილი კიბე გამოათრია და სალოცავს კრამიტი გადაუთოვლა**“.

ამ პანია ციტატაშიც კი ისეთი დილემანტიზმი, ენის უცოდინარობა და დაუკვირვებლობაა გამოვებული, ჯვარცმულმა მკითხველმა აღარ იცის, საიდან დაინყოს ან რით დაამთავროს!

სის კიბე ხატია, ხმალი, სკივრი თუ საციმბიროდ გამწესებული კატორღელის ხეობორკილი, ავტორი **შეჭვიდილს** რომ უწოდებს?! კრამიტი გადაუთოვლაო! შენობას მაინცდამაინც კრამიტი, თუნუქს, შიფერს, ნამჯას, ჩალას თუ პლასტიკატს კი არ გადაუთოვლავენ ხოლმე, არამედ **სახურავს** ავტორის აგრეთვე არ ესმის ანდა არ

„**ხინჯალი ოსტატურად გაკბინა** (ნეტავ ეს ოსტატურად გაკბენა რაღაა?! **ჯ. მ.**) **არავი გადახუნა და წახვლას დაადგა... ოცდაათი წლის წინათ გათლილი განუყრელი ჯონი მოქნა და საყდრისკენ აუფევა გაუკვალავ შარას** (გაუკვალავი თოვლი იყო და არა შარა. **ჯ. მ.**) **მუსლამდე იდო... აღმართი მოათავა... ილოცა... მერე ტაძრიდან... კიბე გამოათრია და სალოცავს კრამიტი გადაუთოვლა...**

ჰოდა, ყოველივე ამის შემდეგ მეტისმეტად როყოფდ ჟღერს ეს „**გაალაჯა**“, როცა ჯერ საერთოდ ბერიკაცს სულ არ შეჭვივრის ლაჯუნით სიარული, მით უმეტეს არაყდალუქულსა და ნატარ-ნაჯვარ დემეტრას აღარც ექნებოდა საამისო ილაჯი და თან მაინცდამაინც არც იყო **ლაჯუნით** სიარულის აუცილებლობა!

* * *

ბორჩხაბის იმპერიის დანგრევიდან ოცი წელი გავა. მთელი ამ ხნის მანძილზე სადღაც გადაქაჯული, ახლა კი გადაუტყატების მონადინე გედეონ ფურცხიძე ისევ ამოყურეულებად დება და თურმე დამშეულ-დაბეზრებული თანასოფლელების ამოლოცებას ლამობს!

„**შორიდანვე გამოჩნდა კოშკთან მიყენებული შავი ჯიბი** (უნდა იყოს „**ჯიბი**“ **ჯ. მ.**) **რომლის ღია სალონიდან დაკრული** (ზიანის მეტი არაფერი მოაქვს აქ ამ სიტყვას „დაკრული“ **ჯ. მ.**) **მქუხარე ლეკური სოფელს აყრუებდა. მანქანის ცხვირთან ოციოდე ტომარა ეგდო ფქვილით საფეხ** (ო, ისევ ეს ჩიქორთულობა და ძარღვებგადახლართული სინტაქსი!!! **ჯ. მ.**) **და პურმარილი** (უნდა იყოს პურმარილი **ჯ. მ.**) **პირდაპირ კამოტზე იყო გაშლილი. სოფლის დამშეული კაცები მონდომებით ილუკებოდნენ და იქვე მდგარ გედეონა ფურცხიძეს გადაუტყატებას წინასწარ ულოცავდნენ**“.

ნუთუ ვინმე დაიჯერებს, მსუბუქი ავტომობილი „**ჯიბი**“ ოციოდე ფქვილის ტომარას დაიტყვდა და დამრავდა, თან მთის უხეტ-მახეტ გზებზეც დაუზიანებლად ატარებდა?! თუმცა, ამას რაღა მნიშვნელობა აქვს?!

ერთი სიტყვით, ეს სიკვდილმოახლოებული ჩაჩანაკი ბერიკაცი მთელი სოფლის საკაცეთის თვალწინ ფალავანთფალავანით გადაენტება და თავისი განუყრელი კომბლით გედეონას გოგრას ხელმეორედ ისეთი სისწრაფით გაუხეთქავს, ხელის აკვრასაც ვერვინ მოასწრებს!

„**თავგანთქილი დეპუტატი** (უნდა იყოს დეპუტატობის კანდიდატი. **ჯ. მ.**) **მანქანის საჭისკენ მიბობლავდა. დამფრთხალი ჩაქურდები კედელს აეკვრნენ. ჯიბი დაიქოქა და თოვლის ბული დააყენა. გაქცეულმა ფურცხიძემ თოვლზე სისხლი, მიმოფანტული პურმარილი და ქრთამად მოტანილი ფქვილის ტომრები დატოვა**“.

ეს ყველაფერი ისეთი სქემატურ-თვითმზნურია, მიკვირს, ამას მკითხველებს როგორ სთავაზობენ! ტექსტში აბზაცი არ მოიძებნება, სოფლურ ყოვლაში გაუთვითცნობიერებლობის დამლა არ აჯდება. რად ღირს თუ გინდ აი, ეს „**დამოჩენა**“!

„**იმ ზამთარს მზე წყალობდა** (უნდა იყოს **სწყალობდა. ჯ. მ.**) **ჩაქურს და დღისით შეშას აზოგინებდა** (უნდა იყოს **აზოგინებდა. ჯ. მ.**)

კვლავ დაუფიქრებლობა, მხატვრული აზროვნებისა და წერის უკულტურობა და რაც ყველაზე სამწუხაროა, სწორედ იმ სფეროსთან უგვანო ბლბაჟუნი, რისი ინჩინიჩი არ გაეგებათ!

მაგას მალე დავინახავთ, მზეს მართლა შეეძლო თუ არა ჩაქურდებისთვის შეშა დაუზოგინებინა, მაგრამ ჯერ ერთი ეს ვიკითხოთ: რა საჭირო იყო აქ სრულებით ზედმეტი სიტყვა „**დღისით**“? თუკი მართლა აზოგინებდა, ისედაც ცხადია, მზე მხოლოდ დღისით დააზოგინებდა, თორემ სოფლებებისთვის მზეს შეშა ღამითაც როგორ უნდა დაუზოგინებინა, როცა ამ დროს „**აქ**“ აღარ არის და დედამიწის მთელი ნახევარსფეროშია „**წასული**“! ეგეც არ იყოს, ამ დროს მზის დახმარება ვიღას რად უნდა — ღამამობით (!!!) რომელი ჭკუათამყოფელი დაიფრთხობს ძილს და ყოველ ორ-სამ საათში შეშის შესაკეტებლად წამოვარდებამ! ამ დროს ვიღას რად უნდა მოგუზგუზე ლუმელი თუ ბუხარი?!

ავტორი და რედაქცია სოფლურ ყოვლაში რომ ერკვეოდეს, მაშინ ასე ზურელებდ აღარ მოეკიდებოდნენ მზისა და შეშის ურთიერთობას. არამეტუ ზამთრის ხანმოკლე და უსიტბო მზე, არამედ ზაფხულის თავკარა მზეც კი მთის სოფლებს ვერანაირად ვერ აზოგინებს შეშას! რატომ? მთის სოფლებს ჯერ დღესაც უსისტემოდ მიენოვება ელექტროდენი და თხევადი გაზი, ბევრგან კი გაზის ბალონებიც წყვეტილად მიაქვთ. თანაც მათი ხარჯვა ძალიან ძვირი უჯდებათ.

სხვადასხვა

იმდროინდელი ჩაქური? გ. ქართველიშვილი მოუხმინეთ.

„სოფელი რომ შემოველი კაცს, ხუთი ლარი არ შეგროვებოდა“.

ჰოდა, ჩაქურდებულ იმ გაძალღებულ დროს კიდევაც რომ ჰქონოდათ დენიცა და გაზიც, დანახარჯი რითი უნდა გადაეხადათ?! ერთადერთი ხსნა და ნუგეში ისევ და ისევ მამაპაპური ბუხარი, ღუმელი და ზედადგარი იყო! ამიტომ არავითარი მნიშვნელობა არა აქვს, ზამთრის უნიათო მზე გვილიმის ავაღმყოფურად თუ არემარეს ივლის-აგვისტოს ხვატი ბუგავს! მთის სოფლებში დღესაც კი ზამთარ-ზაფხულ რამდენიმე ღუმელი უნიათო ხოლმე: კერძი, სარეცხი, აბანო, სტუმარი, ჭირი, ლხინი... წველა-დღვე-ბა!... სალაფავი... ჯერ მარტო ჟიპიტაურის გამოხდისას რამოდენა შეშა იბუგება!!!

წულარ იკითხავთ ამ დამშეულ ქვეყანაში ხილ-ბოსტნეულის შემოსვლას – ნაირ-ნაირი კომპოტები, მურაბები, ხილფაფა, წვენები, მწნილი, აჯიკა, ტომატი, ტყემალი, სანებლები... ო, რა ჩამოთვლის! ცეცხლთან ტრი-ალისგან მეფოლადებივით გაშავრკინებულ დიასახლისებს აქლემისებურ ზედადგარზე უდგათ მოსახუფავი ქილებით სავსე ორმოც-ლიტრიანი მდულარე ქვაბები! შეშას უკეთებენ და უკეთებენ, რათა მოსავლის მიღება გაუფუჭებამდე რაც შეიძლება მეტი მარაგი გაიკეთონ, ზამთრობით შიმშილით რომ არ დაიხოცონ!

აი, სინამდვილეში რა ხდება! ავტორი კი მთის ტყიან სოფელში ზამთრის მატყუარა მზის მიერ იქაურებისთვის შეშის დაზოგვის რალაც არაბულ ზღაპრებს გვიამბობს.. ერთი სიტყვით, ეს ჩაქური პოტიომკინის სოფელზე უარესია!

* * *

სოფელი სოფელად, მაგრამ რედაქციამ მეტი ყურადღება უნდა დაუთმოს დასაბეჭდი ტექსტების რედაქტირებას.

„ესა აკლდა ამ **გატყაულ** სოფელს“. უნდა იყოს **გატყავი** სოფელი.

„ამ **ტიფფარის** კვდლის ძირში არავინ დასაფლავებინა“. უნდა იყოს **ტიფფარის** ან **ტიფფარის**.

„ამღვრულ წყალში თევზი ადვილად იჭრებაო“.

რა სიტყვაა **იჭრება**?! თუმცა შეიძლება ავტორი მართალიც იყოს: ეტყობა, ის თევზიც მწერლის სახელსა ჰგავს, დღევანდელი წრეობანობის პირობებში ხელის ერთი ჩაყოფითაც ადვილად რომ **იჭრება**!

„ათასობით ცხვარი **ბონში** დაკლა“.

ავტორისადმი პრეტენზიის წაყენებას აზრი აღარა აქვს – ნუთუ რედაქციაში მინც არავინ იცოდა, რომ „**БОИЯ**“ ქართულად **სასაკლავოს, სასალახოს** ნიშნავს?! მაგრამ, ეტყობა, თავიანთი სასურველი ავტორების ტექსტებს აქ პირდაპირ წაუკითხავად ბეჭდავენ!

„ბინდი ზამთრისპირულად ადრე მიეპარა სითეთრეს“.

აქ ავტორს რომ ეთქვა, მაგალითად, ზაფხულთან შედარებით არემარეს ბინდი ადრე წაეპარაო, ეს სრულიად ბუნებრივი იქნებოდა. მაგრამ როცა ზამთარია, ეს ბინდი „**ზამთრისპირულად**“ ვერც ადრე „მიეპარებოდა“ და ვერც გვიან – იგი სწორედ „**ზამთრისპირულად**“, ანუ ზუსტად თავის დროზე მიეპარებოდა!

„ბოჩოლას შუბლზე თეთრი ნიკორი **დაეცა**“. უნდა იყოს **დაეცვა**.

ავტორი ბერეკაცის გარდაცვალებას ასე აღწერს.

„**მოსუცი იქვე ჩამოჯდა და ხბოს ნიკორს მიტყრუბულს** (აქ მძიმე უნდოდა. **ჯ. მ.**), **მშვიდად ამოუვიდა სული**. **ჯერ სახლის თავზე იფრინა** (ავტორი აქ გარდაცვლილის სულს გულისხმობს. **ჯ. მ.**), **მერე საყდარს დახედა და ბოლოს ზანაანთ მგელას კოშკზე შემომჯდარი** (აქაც მძიმე უნდოდა. **ჯ. მ.**), **მსუბუქად აყვა** (უნდა იყოს **აყვა**. **ჯ. მ.**) **ცისკენ ფანტლებს**“.

ავტორი ყველაფერზე ისეთი წრეგადასუ-ლი დაუფიქრებლობით წერს, გატანჯულ მითხველს ხან ექვიც კი უჩნდება: რალაც მიზეზით ამას განზრახს ხომ არ შერებაო!!!

ბერეკაცის სული თუკი კოშკზე შემოჯდა, მაშ, კოშკზე შემომჯდარი ცისკენ ფანტლებს როგორ აჰყვებოდა – ეს კოშკი დედამინის ხელოვნური თანამგზავრი ხომ არ იყო?! ანდა, დემეტრას სული ცისკენ ფანტლებს რანაირად უნდა აჰყვოლოდა, როცა ბუნებაში პირუკუ ხდება – თოვლის ფანტლები ციდან დედამინისკენ ეშვება!!!

ერთი სიტყვით, ავტორებთან ურთიერთობისას რედაქციებს მეტი პროფესიონალი შში და პრინციპულობა მართებთ!

ჯემალ მისერიშვილი

საქმე №1/120-2015

საარბიტრაჟო დადგენილება

შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კტ“-ს სახელით საარბიტრაჟო შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების შესახებ

15 ოქტომბერი 2015 წელი ქ. თბილისი

არბიტრი: ქეთევან ტაბატაძე
საარბიტრაჟო მოსარჩელე: შპს „KAPI“
საარბიტრაჟო მოპასუხე: დავით ნიკურაძე

დავის საგანი: სესხის თანხის გადახდის დაკისრება, გირავნობის საგნის რეალიზაცია

არბიტრაჟმა ზემოთ მოხსენის გარეშე განიხილა სარჩელისა და თანდართული მასალების, საარბიტრაჟო უწყების საჯაროდ გავრცელების შესახებ დადგენილების მიღების საკითხი და

რესპონდენცია მხარეს არ ჩაბარდა მისამართზე არყოფნისა და მისი მოუძიებლობის გამო.

გ ა მ თ ა რ კ ვ ი ა :

შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კტ“-ს მიერ 2015 წლის 30 ივლისს წარმოებში იქნა მიღებული შპს „KAPI“-ს სარჩელი მოპასუხე დავით ნიკურაძის მიმართ სესხის თანხის გადახდის დაკისრებისა და გირავნობის საგნის რეალიზაციის მოთხოვნით.

არბიტრაჟმა განიხილა საქმის მასალები და მიიჩნია, რომ აუცილებლობას წარმოადგენს მოპასუხე დავით ნიკურაძეს მის წინააღმდეგ მიმართული სამოქალაქო დავის წარმოებისა და საარბიტრაჟო განხილვის დღე ეცნობოს შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების გზით. ამ დასკვნის მართებულობას განაპირობებს შემდეგი საფუძვლის არსებობა:

დადგენილია, რომ მოპასუხე დავით ნიკურაძე მისი რეგისტრაციის ადგილის მისამართზე არ იმყოფება, ხოლო მისი ფაქტობრივი ადგილსამყოფელი უცნობია.

მოსარჩელე მხარის განმარტებით:

2012 წლის 20 იანვარს შპს „KAPI“-სა და დავით ნიკურაძეს შორის დაიდო №1.13.72 საკრედიტო ლიმიტით სარგებლობის ხელშეკრულება, რომლის თანახმადაც შპს „KAPI“-მ მსესხებელზე გასცა 2300 ლარის ოდენობით სესხი, ეროვნულდღიური 0,23 საპროცენტო სარგებლით. თანხის დაბრუნების ვადად განისაზღვრა 18.02.2012წ.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 71-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, თუ მოსარჩელის მიერ მითითებული მოპასუხის მისამართი სწორია და მას შეტყობინება ვერ ბარდება ამავე კოდექსის 73-ე მუხლის I პრიმა ნაწილით გათვალისწინებულ მოთხოვნა და ცვლით არბიტრაჟი ხელმძღვანელობს ამავე კოდექსის 78-ე მუხლის დებულებებით.

სესხის გადახდა უზრუნველყოფილია მოპასუხის საკუთრებაში არსებული მოძრავი ქონებით. გირავნობის საგანს წარმოადგენს მექანიკური სატრანსპორტო საშუალება: – მარკა, მოდელი: ჰონდა სტრიმი; ტიპი: ვენი; ფერი: იისფერი 8/8; ტრანსპორტის გამოშვების წელი: 2001; ტრანსპორტის საიდენტიფიკაციო (შასის) №RN21002617; სარეგისტრაციო მოწმობა: AV7689446; სარეგისტრაციო ნომერი: HGH010.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, არბიტრაჟს მიიჩნია, რომ მიღებული უნდა იქნეს დადგენილება საარბიტრაჟო შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების შესახებ, რომელიც უნდა განთავსდეს იმ გაზეთში, რომელიც მასობრივად გავრცელებული მხარის საცხოვრებელ ადგილზე.

მსესხებელმა ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულება დაარღვია.

მოსარჩელე მხარემ მოითხოვა ხელშეკრულებით გათვალისწინებული სესხის თანხის მოპასუხე დავით ნიკურაძეზე გადახდის დაკისრება, გირავნობის საგნის რეალიზაცია. მოსარჩელე მხარის შემადგენლობის საფუძველზე ვადადა დაელო დავით ნიკურაძის საკუთრებაში არსებულ უძრავ ნივთს.

არბიტრაჟმა იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 78-ე, 284-285-ე მუხლით, შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კტ“-ს დებულებით

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. საარბიტრაჟო შეტყობინების საჯაროდ გავრცელების შესახებ დადგენილებით მოპასუხე დავით ნიკურაძეს (პირადი №01018002822) ეცნობოს, რომ მის წინააღმდეგ შ.პ.ს „მუდმივმოქმედი არბიტრაჟი თემიდა-კტ“-ს წარმოებაშია შპს „KAPI“-ს სარჩელი სესხის თანხის გადახდის დაკისრებისა და გირავნობის საგნის რეალიზაციის მოთხოვნით.

საარბიტრაჟო სარჩელი თანდართული მასალებითა და საარბიტრაჟო უწყება მოპასუხე დავით ნიკურაძეს სამჯერ გაეგზავნა მისი რეგისტრაციის, ასევე ხელშეკრულებაში მითითებულ ფაქტობრივი ადგილსამყოფელის მიხედვით მისამართზე, თუმცა კო-

ბა შეაგროვა და ეს ბირველი შემთხვევა არ არის. სევანიძის ქუჩის მცხოვრების ლიკა დაბრუნდა შვილის თქმით, მათთვის დახმარება ნიუ-იორკში მცხოვრებ, წარმოშობით ქართველ ლელა ქელიძის ორგანიზებით მოხდა. მათთან შეთანხმებით მოხდა სასურველი საფრთხისგან გასაღწევად ნივთების შექმნა, ეს არის მაცივრები, სარეცხი მანქანები და სხვა ტექნიკა. ასევე სევანიძის №19-ში მცხოვრები ნინო შონიას თქმით, ოთხი თვის განმავლობაში ეს ბირველი დახმარებაა, რომელიც მან სტიქიის შემდეგ მიიღო.

ზოგიერთი შხანნი ბრანსპორტის მოქალაქე აიქრაქლება

„თბილისისუბი“ დღესასწაულთან დაკავშირებით, საზოგადოებრივი ნესრიგისა და უსაფრთხოების დაცვის მიზნით, დღეს 21:00 საათიდან 18 ოქტომბრის 23:00 საათამდე, დედაქალაქის გარკვეულ უბნებში აიკრძალება ავტოტრანსპორტის მოძრაობა. შს-ს ცნობით, 16 ოქტომბერს, 18:00 საათიდან მოძრაობა აიკრძალება გარდების მოედანზე, ხოლო 21:00 საათიდან ღვინის აღმართიდან და მეტეხის ქუჩიდან ვეროვის მოედანის მიმართულ გზით, ვეროვის მოედანიდან მეტეხის ხიდის და გორგასლის მოედანის მიმართულ გზით. ავტომანქანები ასევე ვერ იმოძრავენ გორგასლის ქუჩაზე, თბილისის ბალნეოლოგიურ კურორტამდე. მარჯვენა სანაპიროზე ავტომანქანები ორმხრივად იმოძრავენ გორგასლის ქუჩის მიმართულ გზით.

„თბილისისუბი“ დღესასწაულთან დაკავშირებით გამართულ ღონისძიებებზე დასწრების მსურველებს ავტომანქანების გაჩერება შეეძლებათ ვეროვის მოედანზე, მინის ქვეშა ავტოსადგომზე და ავლაბრის მოედანზე. საზოგადოებრივი ნესრიგის დაცვის მიზნით გაძლიერდება პატრულირება ქალაქის პარკებში, სკვერებსა და საზოგადოებრივი თავშეყრის ადგილებში, სადაც გაიმართება სხვადასხვა კულტურული და სპორტული ღონისძიება.

ინტერპრესი

დანართი №1 (2 ფურცელი) დამტკიცებულია აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის მინისტრის 2015 წლის „16.10“ № ს-515 ბრძანებით

დანართი №1 (2 ფურცელი) დამტკიცებულია აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის მინისტრის 2015 წლის „16.10“ № ს-516 ბრძანებით

დანართი №1 (2 ფურცელი) დამტკიცებულია აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის მინისტრის 2015 წლის „16.10“ № ს-517 ბრძანებით

აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის სამინისტროს განცხადება სასარგებლო ნიადაგის მოპოვების ლიცენზიის გასაყიდად მიზნით ელექტრონული აუქციონის ჩატარების შესახებ

აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის სამინისტროს განცხადება სასარგებლო ნიადაგის მოპოვების ლიცენზიის გასაყიდად მიზნით ელექტრონული აუქციონის ჩატარების შესახებ

აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის სამინისტროს განცხადება სასარგებლო ნიადაგის მოპოვების ლიცენზიის გასაყიდად მიზნით ელექტრონული აუქციონის ჩატარების შესახებ

სასარგებლო ნიადაგის მოპოვების ლიცენზიის გამცემია აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის სამინისტრო ელექტრონული აუქციონის (www.eauction.ge) მეშვეობით, გამარჯვებულად რაითვლება ლიცენზიის ის მაძიებელი, რომელიც აკმაყოფილებს აუქციონის პირობებსა და მოთხოვნებს და ყველაზე მეტ თანხას შესთავაზებს სახელმწიფოს.

სასარგებლო ნიადაგის მოპოვების ლიცენზიის გამცემია აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის სამინისტრო ელექტრონული აუქციონის (www.eauction.ge) მეშვეობით, გამარჯვებულად რაითვლება ლიცენზიის ის მაძიებელი, რომელიც აკმაყოფილებს აუქციონის პირობებსა და მოთხოვნებს და ყველაზე მეტ თანხას შესთავაზებს სახელმწიფოს.

სასარგებლო ნიადაგის მოპოვების ლიცენზიის გამცემია აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის სამინისტრო ელექტრონული აუქციონის (www.eauction.ge) მეშვეობით, გამარჯვებულად რაითვლება ლიცენზიის ის მაძიებელი, რომელიც აკმაყოფილებს აუქციონის პირობებსა და მოთხოვნებს და ყველაზე მეტ თანხას შესთავაზებს სახელმწიფოს.

Table with 2 columns: Object #1 and details. Rows include location (Ajara region), license type (agricultural land), area (1148 hectares), and other specifications.

Table with 2 columns: Object #1 and details. Rows include location (Ajara region), license type (agricultural land), area (2600 hectares), and other specifications.

Table with 2 columns: Object #1 and details. Rows include location (Ajara region), license type (agricultural land), area (504 hectares), and other specifications.

დანართი №1 (2 ფურცელი) დამტკიცებულია აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის მინისტრის 2015 წლის „16.10“ № ს-518 ბრძანებით

დანართი №1 (2 ფურცელი) დამტკიცებულია აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის მინისტრის 2015 წლის „16.10“ № ს-519 ბრძანებით

დანართი №1 (2 ფურცელი) დამტკიცებულია აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის მინისტრის 2015 წლის „16.10“ № ს-520 ბრძანებით

აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის სამინისტროს განცხადება სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გასაყვანის მიზნით ელექტრონული აუქციონის ჩატარების შესახებ

აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის სამინისტროს განცხადება სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გასაყვანის მიზნით ელექტრონული აუქციონის ჩატარების შესახებ

აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის სამინისტროს განცხადება სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გასაყვანის მიზნით ელექტრონული აუქციონის ჩატარების შესახებ

სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გამცემია აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის სამინისტრო ელექტრონული აუქციონის (www.eauction.ge) მეშვეობით, გამარჯვებულად ჩაითვლება ლიცენზიის ის მაძიებელი, რომელიც აკმაყოფილებს აუქციონის პირობებსა და მოთხოვნებს და ყველაზე მეტ თანხას შესთავაზებს სახელმწიფოს.

სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გამცემია აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის სამინისტრო ელექტრონული აუქციონის (www.eauction.ge) მეშვეობით, გამარჯვებულად ჩაითვლება ლიცენზიის ის მაძიებელი, რომელიც აკმაყოფილებს აუქციონის პირობებსა და მოთხოვნებს და ყველაზე მეტ თანხას შესთავაზებს სახელმწიფოს.

სასარგებლო წიაღისეულის მოპოვების ლიცენზიის გამცემია აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფინანსთა და ეკონომიკის სამინისტრო ელექტრონული აუქციონის (www.eauction.ge) მეშვეობით, გამარჯვებულად ჩაითვლება ლიცენზიის ის მაძიებელი, რომელიც აკმაყოფილებს აუქციონის პირობებსა და მოთხოვნებს და ყველაზე მეტ თანხას შესთავაზებს სახელმწიფოს.

Table with 2 columns: Object #1 and details. Includes fields for license type, location, and terms.

Table with 2 columns: Object #1 and details. Includes fields for license type, location, and terms.

Table with 2 columns: Object #1 and details. Includes fields for license type, location, and terms.

სულიერება

წმიდა ევდემოზი — საქართველოს ეკლესიის მამამთავარი

17 ოქტომბერს საქართველოს წმიდა მართლმადიდებელი სამოციქულო ეკლესია აღნიშნავს წმიდა კათოლიკოსის ევდემოზის ხსენების დღეს.

...ცნობილია, რომ წმიდა ევდემოზი საქართველოს ეკლესიას ქართავდა მაშინ, როდესაც ქართლ-კახეთში მეფობდა როსტომ ხანი. შაჰ-აბასმა როსტომს ჩააბარა ქართლ-კახეთი ქართლიდან თეიმურაზის განდევნის შემდეგ.

როსტომ მეფემ სამღვდლოებს ჯამაგირი დაუნიშნა, ტკბილადაც ექცეოდა, ეკლესიებსაც აშენებდა, მაგრამ სწორედ მისი მეფობის დროს „ინყო ქართლის წესმან და რიგმან გარდაცვალება. განმრავლდა სიძვა და არანამიდება, ცოდვა იგი სოდომ-გომორული და მეძაობა...“

ერის სულიერ მამას წმიდა ევდემოზს, არ შეეძლო მშვიდად ეყურებინა ქართველთა დაცემისთვის და მოქმედებდა კიდევ მწყემსმთავრისთვის შესაფერისი უშიშარობითა და თავდადებით: მან რამდენჯერმე შეკვრიბა ქართლის წარჩინებული ვაჟაკები სპარსელებთან საბრძოლველად, მისი გავლენით ცალკეული მთავრები არ ემორჩილებოდნენ როსტომ-ხანის პოლიტიკას და თავიანთ სამთავროებს იცავდნენ მუსულმანური ტრადიციების ზეგავლენისაგან...

საგულისხმოა, რომ კათოლიკოს ევდემოზის სულიერი შვილი იყო როსტომ ხანის მეუღლე, კეთილმოიწუნე დედოფალი მარნეუხარ დადიანის ასული მარიამი. ისიც საგულისხმოა, რომ კათოლიკოს ევდემოზის მოღვაწეობითა და დედოფალ მარიამის თანადგომით, ქვეყანაში ისევე ცოცხლობდა სარწმუნოებრივ-ეროვნული სული, შენდებოდა ეკლესიები, იწერებოდა სასულიერო ხასიათის ლიტურატიურა და ნელ-ნელა მაღლდებოდა პატრიოტული სულისკვეთება.

...სამშობლოს სიყვარულით ანთებული კათოლიკოსი მწვავედ ამხელდა მეფის უსჯულოებას და ხალხს მის წინააღმდეგ საბრძოლველად მოუწოდებდა. როსტომ-ხანმა საპყრობილეში მოაშთობინა წმინდანი, მისი გვამი კი შეურაცხყოფის მიზნით ნარყალას ციხიდან გადაადგილდა აბანოების მხარეს.

ქრისტიანობისთვის წამებულ

წმიდა ევდემოზის იკონი

ყურადღება!

ძირაძვება 120 კვ.მ. კომერციული ფართობი ხალხმრავალ ადგილზე, ნავთულის ბაზრის წინ, გარემონტებული, ამჟამად ფუნქციონირებს მიკროსაფინანსო ორგანიზაცია. საუკეთესო საოფისედ და ნებისმიერი სახის კომერციული საქმიანობისთვის. მისამართი: მოსკოვის გამზირი №1, ჩასახვევი - მე-7 კუთხის, კუთხის, მაღალჭერიანი სახლი. ტელ: 599 370035, მანანა.

რეკლამა

293-37-87 მარაზის ქ. №7.

გიული ლიპარტია

გ ა ნ ს ხ ა დ ე ბ ა

აუქციონის ჩატარების შესახებ

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 306-306'6 მუხლების საფუძველზე სპეციალისტი შპს „ემჯი ჰოლდინგი“ კრედიტორ ს/ს „ვითიბი ბანკი ჯორჯიას“ განცხადების საფუძველზე ატარებს პირველ აუქციონს ნოე კილაძის საკუთრებაში არსებულ იპოთეკით დატვირთულ უძრავ ქონებაზე.

აუქციონი ტარდება შემდეგი პირობებით:

1. უძრავი ნივთის მესაკუთრე: ნოე კილაძე (პირადი №53001003736), მის: წყალტუბოს რაიონი, სოფელი ოფშკეთი XIII ქ. №23;

უძრავი ნივთის ადგილმდებარეობა და მოკლე აღწერა: წყალტუბოს რაიონი, სოფელი ოფშკეთი (საკადასტრო კოდი: 29.16.33.025);

უძრავი ნივთის სამართლებრივი მდგომარეობა: უძრავი ნივთი არ არის დატვირთული გარდამავალი უფლებებით.

2. უძრავი ნივთის საწყისი ფასი: 1401.18 ლარი;

3. აუქციონის დაწყების დრო: 2015 წლის 30 ოქტომბერი, 11:00 საათი;

4. აუქციონის ჩატარების ადგილი: ქ. თბილისი, გერგეთის ქ. №3;

5. მოვალე: კობა კილაძე (პირადი №53001006774), მის: წყალტუბოს რაიონი, სოფელი ოფშკეთი;

ნოე კილაძე (პირადი №53001003736), მის: წყალტუბოს რაიონი, სოფელი ოფშკეთი XIII ქ. №23;

თამარა კილაძე (პირადი №53001041772), მის: წყალტუბოს რაიონი, სოფელი ოფშკეთი.

6. აუქციონის ჩამტარებელი სპეციალისტის სახელწოდება და მისამართი: შპს „ემჯი ჰოლდინგი“ (ს/კ 204572284), ოურიდული მისამართი: ქ. თბილისი, საირმის ქ. №10, ბინა 31; ფაქტობრივი მისამართი: ქ. თბილისი, გერგეთის ქ. №3;

7. აუქციონის პირობები:

• აუქციონში მონაწილეობის მიღების უფლება აქვს ნებისმიერ პირს, მათ შორის, კრედიტორს, მოვალეს და მესაკუთრეს;

• მესაკუთრეს ან ნებისმიერ პირს მესაკუთრესთან შეთანხმებით ან/და მესამე პირს, რომლის უფლებაც შეიძლება შეილახოს აუქციონის შედეგად, უფლება აქვს, აუქციონის ჩატარებამდე მოთხოვნის დაკმაყოფილებით თავიდან აიცილოს აუქციონი;

• აუქციონში მონაწილეობის მსურველმა, აუქციონის დაწყებამდე უნდა წარმოადგინოს საბანკო გარანტია უძრავი ნივთის საწყისი ფასის 10%-ის ოდენობით, რომელიც უნდა უზრუნველყოფდეს აუქციონში გამარჯვების შემთხვევაში თანხის სრულად გადახდას. საბანკო გარანტიის ბენეფიციარი უნდა იყოს კრედიტორი - ს/ს „ვითიბი ბანკი ჯორჯია“.

• აუქციონში გამარჯვებული პირი ვალდებულია, ქონების შექმნიდან 7 დღის ვადაში სრულად გადაიხადოს უძრავი ნივთის ღირებულება, რომელიც უნდა შეიტანოს შპს „ემჯი ჰოლდინგის“ საბანკო ანგარიშზე (1. ს/ს „ვითიბი ბანკი ჯორჯია“, ანგარიშის ნომერი GE59VT660000007283602 ან 2. ს/ს „თიბისი ბანკი“, ანგარიშის ნომერი GE17TB1188736020100003). წინააღმდეგ შემთხვევაში აუქციონის შედეგები გაუქმდება და ჩატარდება ხელახალი აუქციონი. აუქციონში გამარჯვებულ პირს ქონებაზე საკუთრების უფლება წარმოეშობა ფასის სრულად გადახდის შემდეგ.

ნებისმიერ პირს, ვისაც გააჩნია უფლებები სარეალიზაციო უძრავ ქონებაზე, ვალდებულია ამ უფლებათა დამადასტურებელი მტკიცებულებები წარმოადგინოს 2015 წლის 30 ოქტომბერს, 11:00 საათამდე, შემდეგ მისამართზე: ქ. თბილისი, გერგეთის ქ. №3.

აუქციონის ჩატარების შესახებ

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 306-306'6 მუხლების საფუძველზე სპეციალისტი შპს „ემჯი ჰოლდინგი“ კრედიტორ ს/ს „ვითიბი ბანკი ჯორჯიას“ განცხადების საფუძველზე ატარებს პირველ აუქციონს თინათინ ზურაბაშვილის საკუთრებაში არსებულ იპოთეკით დატვირთულ უძრავ ქონებაზე.

აუქციონი ტარდება შემდეგი პირობებით:

1. უძრავი ნივთის მესაკუთრე: თინათინ ზურაბაშვილი (პირადი №01006014235), მის: თბილისი, ურეკის ჩიხი №9;

უძრავი ნივთის ადგილმდებარეობა და მოკლე აღწერა: თბილისი, ლუბლიანას ქ. №11, ბლოკი „ა“, კორპუსი 1, სადარბაზო 1, სართული 10, ბინა №34, (საკადასტრო კოდი: 01.13.02.010.042.01.034);

უძრავი ნივთის სამართლებრივი მდგომარეობა: უძრავი ნივთი არ არის დატვირთული გარდამავალი უფლებებით.

2. უძრავი ნივთის საწყისი ფასი: 53148.08 ლარი დღგ-ს ჩათვლით (დღგ შეადგენს 8107.20 ლარს);

3. აუქციონის დაწყების დრო: 2015 წლის 30 ოქტომბერი, 11:30 საათი;

4. აუქციონის ჩატარების ადგილი: ქ. თბილისი, გერგეთის ქ. №3;

5. მოვალე: თეიმურაზ ანთიძე (პირადი №01005009430), მის: თბილისი, თევდორე მღვდლის მე-2 ჩიხი №12.

6. აუქციონის ჩამტარებელი სპეციალისტის სახელწოდება და მისამართი: შპს „ემჯი ჰოლდინგი“ (ს/კ 204572284), ოურიდული მისამართი: ქ. თბილისი, საირმის ქ. №10, ბინა 31; ფაქტობრივი მისამართი: ქ. თბილისი, გერგეთის ქ. №3;

7. აუქციონის პირობები:

• აუქციონში მონაწილეობის მიღების უფლება აქვს ნებისმიერ პირს, მათ შორის, კრედიტორს, მოვალეს და მესაკუთრეს;

• მესაკუთრეს ან ნებისმიერ პირს მესაკუთრესთან შეთანხმებით ან/და მესამე პირს, რომლის უფლებაც შეიძლება შეილახოს აუქციონის შედეგად, უფლება აქვს, აუქციონის ჩატარებამდე მოთხოვნის დაკმაყოფილებით თავიდან აიცილოს აუქციონი;

• აუქციონში მონაწილეობის მსურველმა, აუქციონის დაწყებამდე უნდა წარმოადგინოს საბანკო გარანტია უძრავი ნივთის საწყისი ფასის 10%-ის ოდენობით, რომელიც უნდა უზრუნველყოფდეს აუქციონში გამარჯვების შემთხვევაში თანხის სრულად გადახდას. საბანკო გარანტიის ბენეფიციარი უნდა იყოს კრედიტორი - ს/ს „ვითიბი ბანკი ჯორჯია“.

• აუქციონში გამარჯვებული პირი ვალდებულია, ქონების შექმნიდან 7 დღის ვადაში სრულად გადაიხადოს უძრავი ნივთის ღირებულება, რომელიც უნდა შეიტანოს შპს „ემჯი ჰოლდინგის“ საბანკო ანგარიშზე (1. ს/ს „ვითიბი ბანკი ჯორჯია“, ანგარიშის ნომერი GE59VT660000007283602 ან 2. ს/ს „თიბისი ბანკი“, ანგარიშის ნომერი GE17TB1188736020100003). წინააღმდეგ შემთხვევაში აუქციონის შედეგები გაუქმდება და ჩატარდება ხელახალი აუქციონი. აუქციონში გამარჯვებულ პირს ქონებაზე საკუთრების უფლება წარმოეშობა ფასის სრულად გადახდის შემდეგ.

ნებისმიერ პირს, ვისაც გააჩნია უფლებები სარეალიზაციო უძრავ ქონებაზე, ვალდებულია ამ უფლებათა დამადასტურებელი მტკიცებულებები წარმოადგინოს 2015 წლის 30 ოქტომბერს, 11:30 საათამდე, შემდეგ მისამართზე: ქ. თბილისი, გერგეთის ქ. №3.

აუქციონის ჩატარების შესახებ

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 306-306'6 მუხლების საფუძველზე სპეციალისტი შპს „ემჯი ჰოლდინგი“ კრედიტორ ს/ს „ვითიბი ბანკი ჯორჯიას“ განცხადების საფუძველზე ატარებს მეორე აუქციონს ლევან გოგოძის საკუთრებაში არსებულ იპოთეკით დატვირთულ უძრავ ქონებაზე.

აუქციონი ტარდება შემდეგი პირობებით:

1. უძრავი ნივთის მესაკუთრე: ლევან გოგოძე (პირადი №01025007467), მის: თბილისი, დიდძის სასწავლო საცდელი მეურნეობა, კორპუსი №19, ბინა №6;

უძრავი ნივთის ადგილმდებარეობა და მოკლე აღწერა: თბილისი, დიდძის სასწავლო საცდელი მეურნეობა, კორპუსი №19, ბინა №6 (საკადასტრო კოდი: 01.72.14.008.143.01.006).

უძრავი ნივთის სამართლებრივი მდგომარეობა: უძრავი ნივთი არ არის დატვირთული გარდამავალი უფლებებით.

2. უძრავი ნივთის საწყისი ფასი: 30897.08 ლარი;

3. აუქციონის დაწყების თარიღი: 2015 წლის 19 ოქტომბერი, 12:00 საათი;

4. აუქციონის დასრულების თარიღი: 2015 წლის 30 ოქტომბერი, 11:00 საათი;

5. აუქციონის ჩატარების ფორმა: ელექტრონული აუქციონი ინტერნეტ მისამართზე www.eauction.ge;

5.1. ელექტრონული აუქციონის მონაცემები: განაცხადის №71271HHP25817315; აუქციონის ნომერი: 71271

ლოტის ნომერი: 258173

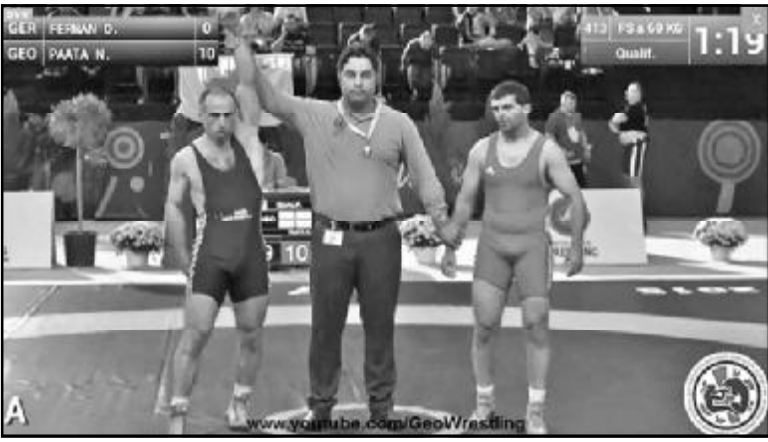
6. მოვალე: ლევან გოგოძე (პირადი №01025007467), მის: თბილისი, დიდძის სასწავლო საცდელი მეურნეობა, კორპუსი №19, ბინა №6

7. აუქციონის გამომცხადებელი სპეციალისტის სახელწოდება და მისამართი: შპს „ემჯი ჰოლდინგი“ (ს/კ 204572284), ოურიდული მისამართი: ქ. თბილისი, საირმის ქ. №10, ბინა 31;

8. აუქციონის პირობები: გამოქვეყნებულია ინტერნეტ მისამართზე www.eauction.ge (განაცხადის № 71271HHP25817315; ლოტის ნომერი: 258173).

ნებისმიერ პირს, ვისაც გააჩნია უფლებები სარეალიზაციო უძრავ ქონებაზე, ვალდებულია ამ უფლებათა დამადასტურებელი მტკიცებულებები 2015 წლის 29 ოქტომბერს, 11:00 საათამდე წარადგინოს შპს „ემჯი ჰოლდინგში“, შემდეგ მისამართზე: ქ. თბილისი, გერგეთის ქ. №3.

ჭილაობა

www.youtube.com/GeoWrestling

პეტიკრანთა „ოქროები“

ბათუმში გამართული ვეტერან მოჭიდავეთა მსოფლიოს ჩემპიონატზე 40-წლამდელელებში შესანიშნავად იჭიდავეა პაატა ნოზაძემ (69 კგ), რომელმაც ზედიზედ დაამარცხა გერმანელი ფერმან ოზგუნი (10:0), ირანელი — ნურედინ რაჯაბი (6:2) და ტაჰერი ჰაჯიბაბაე (2:1), ხოლო ფინალში აზერბაიჯანელ რამილ ისმაილოვს აჯობა — 7:2 და „კლასიკოსთა“ შორის ჩემპიონობა მოიპოვა.

ასევე, ოქროს მედალი დაიმსახურა 70-წლიანებში ესტატე გოგლიჩიძემ (130 კგ). საამისოდ მას ყირგიზი აბაკირ რისოვისა (6:0) და ამერიკელი ჯოსელ რეასბექის (5:2) დამარცხებაც ეყო.

გივი ბაგუა
სურათში: პაატა ნოზაძე (მარცხნივ) და ფერმან ოზგუნი.

ჭაღრაკი

სუფად დაიწყო და კარგად დაამთავრა

მსოფლიოს ექსპერტიზის პოლიტიკის (ჩინეთი) და მსოფლიოს და ევროპის ექსპერტიზის ალექსანდრა კოსტენიუკი (რუსეთი), ევროპის ექსპერტიზის ელმირა სკრიპჩენკო (საფრანგეთი) და მსოფლიოს მოქმედი ჩემპიონი მარია მუზიჩუკი (უკრაინა), მსოფლიოს და ევროპის ექსპერტიზის ანტონანტა სტეფანოვა (ბულგარეთი) და ორგანიზაციის ევროპის ჩემპიონი ნატალია შუკოვა (უკრაინა), მსოფლიოს ვიცე-ჩემპიონი ნატალია პოგონინა (რუსეთი) და ორგანიზაციის ევროპის ჩემპიონი პია კრამლინგი (შვედეთი), ხოლო ანა მუზიჩუკა (უკრაინა) შავი ფიგურებით ჰამპი კონერუ (ინდოეთი) დაამარცხა.

საბოლოო შედეგები: პოლიტიკის 9, მარია შუკოვა, ჰამპი კონერუ — 7-7, პია კრამლინგი, ნატალია პოგონინა — 6-6, ანტონანტა სტეფანოვა, ალექსანდრა კოსტენიუკი — 5,5-5,5, ნანა ძაგნიძე — 5, ელმირა სკრიპჩენკო, ნატალია შუკოვა, ანა მუზიჩუკი — 4,5-4,5, სარასადათ ხადემალშერიკი — 1,5 ქულა.
გრან პრის დანარჩენი სამი რანჟი გაისად გაიმართება და ერთ-ერთს თბილისი უმასპინძლებს.
ლაშა დიდიანი
სურათში: ნანა ძაგნიძე.

ვატივება

სამ ოთარს შემატებული ფურაბი

მცხეთობა-სვამიციხეში 70 წლისთავისადმი მიძღვნილი საიუბილეო საღამო. საზეიმო ღონისძიების დაწყებამდე მის მონაწილეებს დაურთავდა ქუთაისის სპორტის მუზეუმისა და გაზეთის „სარკველი საქართველოსი“ ერთობლივი არასამეწარმეო ხასიათის სასაჩუქრო წიგნი „ოქროს ოქროზე ძვირფასი“. შემდგომ კი წიგნის ავტორთან, მუზეუმის თავკაცსა და ამ ღონისძიების ორ-

რაზვი

საქართველო და რუმინეთი მზად არიან მსოფლიო თასზე მიღებული ღირებულების განსაზღვრის

„რაზვი მსოფლიო“ — ორგანიზაცია, რომელიც ევროპაში რაგბის განვითარებაზე პასუხისმგებელია, გრძელვადიან მიზანს ისახავს სარაგბო კომერციისა და კომუნიკაციის სტრატეგიის განსაზღვრებას.
ეს ხედვა მთლიანად თანხვედრაშია ევროპის რაგბის კავშირების სამომავლო მოლოდინებთან და იმ საჭიროებებსა და გამოწვევებს პასუხობს, რაც ევროპული რაგბის სამომავლო გეგმებს ეხება.

რაგბთან და ევროპის 48-ვე კავშირთან ერთად მუშაობას განაგრძობს მეორე და მესამე ევროპის ქვეყნებთან მიმართებაში 6 ერის მსგავსი ტურნირის სტრუქტურის განვითარებაზე. „რაგბი ევროპის“ ჩემპიონატის მონაწილე ერები — საქართველო, რუმინეთი, გერმანია, პორტუგალია, ესპანეთი და რუსეთი — 6 ერთად ასპარეზობის საშუალების დიდ საჭიროებას განიცდიან, რათა მსგავსი ტიპის კონკურენციაში მათი წარმატება კიდევ უფრო გააძლიეროს.

„რაგბი ევროპის“ პრეზიდენტი და საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის წევრი ოქტავიან მორარიუ სწორედ ამ გამოწვევებზე საუბრობს:
„მიმდინარე მსოფლიო თასი და მომავალი რიოს ოლიმპიური თამაშები საუკეთესო პერიოდია სპორტის აღმავლობისთვის და სწორედ ამ შესაძლებლობებზე კავშირდება საჭირო. ჩვენ ძალიან კარგი ხედვა და სტრატეგია გვაქვს დასახული ამ კუთხით, რომელიც ევროპული რაგბის პოპულარიზაციასა და მისი შემაჯავებლობების და სტანდარტების განვითარებას ეხება.
მსოფლიო თასზე მეორე ევროპის გუნდების შედეგებმა, კონკრეტულად კი საქართველოსა და რუმინეთის წარმატებამ, 6

ერის ტურნირის გადახედვის დისკუსია წარმოშვა. სამწუხაროდ ამ ქვეყნებს 6 ერის ქვეყნებთან ასპარეზობის საშუალება არ ეძლევათ. ჩვენი მთავარი ამოცანა კი მათი წარმატების გზის განვითარებაზეა ორიენტირებული.
„რაგბი ევროპა“ მთლიანად უჭერს მხარს 6 ერის ტურნირს, რომელიც დღემდე ევროპული რაგბის ყველაზე წარმატებულ შეჯიბრებად ითვლება. საკითხი, რომელიც დღის წესრიგში დგას, ნამდვილად ჯანსაღ დისკუსიას წარმოშობს ამ სტრუქტურის გაერთარებული ქვეყნების ინტეგრაციაზე. ეს დისკუსიები ნამდვილად კარგად მიმდინარეობს და ნათელს ჰფენს ტურნირის სტრუქტურის გარეთ კომერციულ კონკურენტუნარიანობას.
„რაგბი ევროპა“ მსოფლიო

ევროპული რაგბის თემის შეთანხმებული სურვილია, დაისახოს დეტალური სტრატეგია იმი-სათვის, რომ 6 ერის ჩემპიონატი ერთადერთ ვარიანტად არ განიხილებოდეს ევროპაში საერთაშორისო რაგბის გამოცდილების გასაზიარებლად. ეს არის ერთიანი გეგმა ევროპაში კონკურენტუნარიანი რაგბის განსაზღვრებად.“

მსოფლიო თასი. მეოთხედფინალი. სამხრეთ აფრიკა — უელსი, ავსტრალია — შოტლანდია (დღეს), ახალი ზელანდია — საფრანგეთი, არგენტინა — ირლანდია (ხვალ).
კოუბა კოუბანიძე

კალათბურთი

ეპროლიგა დაიწყო, კულენა 18 ქულა ჩააგდო

კალათბურთში ევროპის ყველაზე პრესტიჟული საკლუბო ტურნირი ევროლიგა ექვსი მატჩით დაიწყო. „ოლიმპიაკოსმა“ შინ „ცედევიტას“ 76:61 მოუგო. „ცედევიტას“ რიგებში საქართველოს ნაკრების წევრი ჯეიკობ პულენი საუკეთესო გახლდათ. პულენმა პარკეტზე 27 წუთი დაჰყო და ამ დროში გუნდს 18 ქულა, 3 პასი და 3 მოხსნა შესძინა, ჯეიკობის მარგი ქმედების კოეფიციენტი კი 11-ს უწია. საქართველოს ნაკრების უკანასაზღვრად 6-დან 2 ორქულიანი, 10-დან 4 სამქულიანი და 2-დან 2 საჯარიმო სროლა გამოიყენა. „ოლიმპიაკოსის“ რიგებში 20 ქულით გეორგიოს პრინტუვისი გამოირჩა.
ევროლიგის პირველსავე დღეს სენსაცია დაფიქსირდა. თურქულმა „პინარ კარშიაკამ“ საკუთარ დარბაზში „ბარსელონა“ მოულოდნელად 71:62 დაამარცხა. მატჩში გადამწყვეტი მესამე პერიოდი აღმოჩნდა, რომელიც თურქულმა კლუბმა 25:11 მოიგო. მანუჩარ მარკოვიცილი „დარუშაფაკამ“ იტალიურ „სასარის“ ოვერტიმით 83:74 მოუგო. სამწუხაროდ მანუჩარს არ უთამაშია.
ევროლიგის ერთ-ერთმა ფავორიტმა მოსკოვის

ცსკამ საშინაო კედლებში ისრაელის „მაკაბი“ 100:69 გაანადგურა. მატჩში 17-17 ქულით ცსკას კალათბურთელი ნანდო დეოლო და „მაკაბის“ გამამაშებელი ჯორდან ფარმარი გამოირჩნენ. მოსკოვურმა კლუბმა გუნდური კალათბურთით ითამაშა. არმიელთა ხუთმა კალათბურთელმა 10 და მეტი ქულა ჩააგდო.
„პინარ კარშიაკა“ — „ბარსელონა“ 71:62 (18:18, 11:9, 25:11, 17:24),
„ცრენა ზეზუდა“ — „სტრასბურგი“ 81:59 (19:20, 24:12, 19:16, 19:11),
ცსკა — „მაკაბი“ 100:69 (29:20, 15:9, 29:19, 27:21),
„დარუშაფაკა“ — „სასარი“ 83:74 (15:19, 17:12, 14:19, 20:16 ო.ტ. 17:8),
„ოლიმპიაკოსი“ — „ცედევიტა“ 76:61 (21:20, 17:15, 19:13, 19:13),
„უნიკახა“ — „ბროზე ბასკეტი“ 76:71 (18:18, 18:16, 27:15, 13:22).

ვიტალი ჯაფარიძე

სახელმწიფო დეპარტამენტი საქართველოში რელიგიური თავისუფლებით უკმაყოფილოა

საძრთმელო მოხვდა ყოველწლიურ მოხსენებაში „რელიგიური თავისუფლების შესახებ მსოფლიოში“, რომელიც ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო დეპარტამენტი მოამზადა. მაგრამ ანგარიშში, რომელიც 2014 წელს ეხება, საქართველო ნახსენებია არცთუ კარგ ადგილას. მოხსენებაში საუბარია რელიგიური უმცირესობათა დისკრიმინაციის განხილვებზე ფაქტების შესახებ და ქართული მართლმადიდებელი ეკლესიის მზარდი გავლენის შესახებ არა მხოლოდ საზოგადოებრივ, არამედ ქვეყნის პოლიტიკურ ცხოვრებაზეც.

„საქართველოს კონსტიტუცია იძლევა რწმენის თავისუფლების გარანტიას და ეკლესიას გამოყოფს სახელმწიფოსგან“, — ამ სიტყვებით იწყება ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო დეპარტამენტის მოხსენება რელიგიის თავისუფლების შესახებ მსოფლიოს ამა თუ იმ ნაწილში, კერძოდ, სადაც საკითხი შეეხება სამხრეთი კავკასიის სახელმწიფოს. მაგრამ

ერთიც და მეორეც არ უშვებს ხელიდან შესაძლებლობას — გამოიყენონ ერთიმეორის რესურსები საკუთარი ინტერესებისათვის. ჩვენ გვახსოვს რა როლი შეასრულეს ბოლო არჩევნების დროს (2012 წელი) სასულიერო პირებმა, რომლებიც ეწოდნენ ამომრჩეველთა გადაბირებას ამა თუ იმ პოლიტიკური ძალის სასარგებლოდ. ჩვენ გვახსოვს, თუ როგორ ახერხებდა ეკლესია, მოეწყო ხალხის საკმაო ოდენობის მობილიზება თავისი ხელი-სუფლების ძალის დემონსტრაციისათვის. მაგალითად, 2013 წლის 17 მაისს (სასულიერო პირებმა გამოიყვანეს მრევლი, რათა არ დაეშვათ ჰომოფობიასთან ბრძოლის დღეს ღონისძიებათა მოწყობა, და ეს შეტაკებაში გაღაიზარდა). მაგრამ მთლიანად, რასაკვირველია, სახელმწიფო ფრთხილად ეპყრობა ეკლესიის პოზიციებს“, — ამბობს გობრონიძე. ამ დროს პოლიტოლოგი ამტკიცებს, რომ მართლმადიდებელი სულიერების წარმომადგენლები ხშირად განზრახავენ კი ალღივებენ მრევლის უკმაყოფილებას სხვა რელიგიურ დაჯგუფებებთან დაკავშირებით.

ყველაზე ხშირად რელიგიურ დისკრიმინაციას, სახელმწიფო დეპარტამენტის მოხსენების თანახმად, განიცდის ქართველი მუსლიმანები და ეგრეთ წოდებული არატრადიციული რელიგიების წარმომადგენლები, როგორებიცაა, მაგალითად, იელოვას მონაწილეები. 2014 წლის განმავლობაში ქართველმა იელოვას მონაწილემ სასამართლოს მიმართეს 65-ჯერ მათი უფლებების დარღვევისა და ძალადობის გამო მათი მისამართით. მოხსენებაში ნათქვამია, რომ ამ რელიგიური ჯგუფის ერთ-ერთი წარმომადგენელი გარდაიცვალა კიდევ იმ ოპერაციის შედეგად, რაც მას დასჭირდა, როდესაც თავდასხმის მსხვერპლი გახდა.

თავდასხმები მუსლიმანებზე დაფიქსირებული არ ყოფილა, მაგრამ მთელი შარშანდელი წლის განმავლობაში მათ ხშირად უწევდათ, მონაწილეობა მიეღოთ ქონებრივ დავებში, დაცვათ თავიანთი უფლებები კრებებისა და ლოცვების მოწყობაზე, მშენებლობა-

შემდეგ საუბარია, რომ სინამდვილეში ქვეყანაში სიტუაცია სხვაგვარად გამოიყურება: „კანონი და პოლიტიკა უპირატესობას ქართულ მართლმადიდებელ ეკლესიას ანიჭებს და მას აძლევს იმ პრივილეგიებს, რომლებიც სხვა რელიგიურ ჯგუფებს არ გააჩნიათ“. ესენია „განსაკუთრებული იმუნიტეტი პატრიარქისთვის, ქართული მართლმადიდებელი ეკლესიის სასულიერო პირთა განთავისუფლება სამხედრო ვალდებულებისაგან, განსაკუთრებული უფლება სახელმწიფო ქონებისა და საკუთრების მიღებაზე მიწების სახით უფასოდ“. ამას გარდა, ქვეყნის კონსტიტუცია აღიარებს „ქართული მართლმადიდებელი ეკლესიის განსაკუთრებულ როლს საქართველოს ისტორიაში“, რაც მას, ისევე არსებითად, ხელშეწყობს ხდის.

რაც შეეხება რელიგიურ უმცირესობებს, რომლებსაც ქვეყნის მოსახლეობის 15-დან 20 პროცენტამდე განეკუთვნება, მათთან დაკავშირებით სიტუაცია გაცილებით უარესია, ნათქვამია მოხსენებაში. მაგალითად 2014 წელს ქართველმა სამართალდამცველებმა საკმაოდ ხშირად დააფიქსირეს დისკრიმინაციული და ძალადობრივი ხასიათის მოქმედებები სხვა რწმენის ადამიანებთან დაკავშირებით რელიგიური უმრავლესობის მხრიდან. მაგრამ ამგვარი ინციდენტების გამოკვლევა სამართალდაცვის ორგანოების მიერ ხშირად „ჭიანურდებოდა“, ხოლო დასჯა, თუკი ეს ხდებოდა, იყო უკიდურესად მსუბუქი.

ქართველი პოლიტოლოგი გრიგოლ გობრონიძე ეთანხმება მოხსენების შინაარსს, მას მიაჩნია, რომ სახელმწიფო ხელისუფლება გარკვეულწილად უკვე უძღვრია რელიგიური ხელისუფლების წინაშე. ეკლესიის გავლენამ საზოგადოებაზე მიაღწია ისეთ მასშტაბებს, რომ კრიტიკა მისი მისამართით მეტად სარისკო საქმეა. პოლიტოლოგის აზრით, ქართული ეკლესია უკვე დიდი ხანია, შეიძლება მივიჩნიოთ სახელმწიფო მანქანის ძლიერ, სრულფასოვან ნაწილად.

„შეგარდნაძის დროიდან დაწყებული, როდესაც მან ეკლესიასთან საკონსტიტუციო შეღწეურლება გააფორმა, მთავრობა და ქართული მართლმადიდებელი ეკლესია ერთგვარად იყოფენ სახელმწიფო ხელისუფლებას. თანაც

ზე, მეჩეთების გახსნასა და რესტავრაციაზე, მოდელის სახლებისა და მედრესების მშენებლობაზე. ამგვარი შეტაკებები ამა თუ სოფელში არაერთხელ გადიზარდა ქართველ ქრისტიანთა და ქართველ მუსლიმანთა შეტაკებებში. მოხსენებაში ასევე ნათქვამია, რომ მართლმადიდებელი სულიერების მხრიდან დაფიქსირდა ქართველი მუსლიმანების ქრისტიანებად მონათვლის ძალადობანი.

ეთნიკური ჩიქენი საიხან მუზავეი, რომელმაც რელიგიური განათლება საუდის არაბეთში მიიღო და საქართველოში ცხოვრობს, მიიჩნევს, რომ ამგვარ ინციდენტებში რომელიმე რელიგიური მხარის დადანაშაულება არასწორია. ნეგატიური მომენტები, რომლებიც ვლინდება ქრისტიანების დამოკიდებულებაში ქართველ მუსლიმანებთან, უწინარეს ყოვლისა, მუზავეის აზრით, გამოწვეულია ინფორმაციის უკმარისობით.

„ხალხი (ქრისტიანები) მეტად ფრთხილად ეკიდება ყველა ამ ცერემონიას და გახსნებს (სასულიერო დაწესებულებებისა). პრობლემაა თავის საქმეს აკეთებს, მოდის ინფორმაცია ყველა მასობრივი ინფორმაციის საშუალებიდან, რომ მუსლიმანები, აიო, ასეთი ცუდები არიანო, წარმოგაჩვენებენ არასასურველი თვალსაზრისით, და ხალხი, რასაკვირველია, ფრთხილად. ქართველების უმრავლესობას, ორთოდოქსულ ქრისტიანებს, ეზინათ თავიანთი იდენტურობის დაკარგვისა. ეს მე მესმის, ეს გამართლებულია, ვინაიდან ჩვენი მხრიდან არ არის ინფორმაცია, რომელიც უნდა მივაწოდოთ, რომ ჩვენ არ წარმოვადგენთ არანაირ საფრთხეს, რომ არ არის არანაირი წყალქვეშა დინებები, ყველაფერი ცხადია და აშკარა“.

ამ დროს ერთ დღეს ერთბაშად რვა რელიგიურმა ორგანიზაციამ მიმართა საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს თხოვნით, აღიარონ არაკონსტიტუციურად ის საკანონმდებლო ნორმები, რომელთა თანახმადაც რელიგიური უმცირესობებს არ ენიჭებათ საგადასახადო შეღავათები. შეგახსენებთ, რომ საგადასახადო შეღავათებით სახელმწიფოს მხრიდან სარგებლობს მხოლოდ ქართული მართლმადიდებელი ეკლესია.

დედამინის ზურგზე

მამონტაჟის გაქრობაში ღამთაშაჟაჟი არიან პლაშიანები და არა კლიმატის სპილიაა

პალეონტოლოგებმა მიჩიგანის უნივერსიტეტიდან წერტილი დაუსვეს დავას, თუ კერძოდ რა განდა მიზნი ამ სახეობის გადაშენებისა. ახალგაზრდა მამონტების ეშვების ქიმიური შემადგენლობის შესწავლის შემდეგ მათ დაადგინეს, რომ დროის განმავლობაში მნიშვნელოვნად შემცირდა პატარების ჩამოშორების ასაკი დედისაგან და დამოუკიდებელ კვებაზე გადასვლასთან დაკავშირებით, ეს კი მოწმობს იმ საფრთხის შესახებ რასაც პოპულაციისათვის მონადირეები წარმოადგენენ.

ეპროკაჟი ეზაღაჟიან ხელახლა გამოსხან ალოფ ჰიბლაჟის ნიგნი „MEIN KAMPF“

2015 წელს (პიტლერის გარდაცვალებიდან 70 წლის შემდეგ) მთავრდება „Mein Kampf“ (ჩემი ბრძოლის) გამოცემაზე საავტორო უფლებების ვადა, რომელიც ზაჟარის მთავრობას ეკუთვნის. სურვილი — ხელახლა გამოუშვან ნიგნი — გამოთქვეს გერმანულმა და ფრანგულმა გამომცემლობებმა.

შეღვთი გაიხსნა მსოფლიოში ჰიკაჟი საავტორო გაუაჟიკაჟი ეპროკაჟის

სტოკჰოლმის ცენტრში უკვე მუშაობს სადღეღამისო კლინიკა ქალებისა და ქალიშვილებისათვის, რომლებმაც განიცადეს სექსუალური ძალადობა. ყოველწლიურად ამ საავადმყოფოს პაციენტები 600-დან 700-მდე ქალი ხდება. სამედიცინო დახმარებას დაზარალებულ მამაკაცებს, როგორც ქალებსაც, უფასოდ გაუწევენ.

გაიკოს უშიკოჟის საჰპო კალსტინა-ისრაჟის კოფლიჟის გაჟაჟიკაჟი ეპროკაჟის შეხვედრაჟი განილიჟის

ოქტომბრის დასაწყისიდან ისრაელის ხელისუფლებამ დააფიქსირა სულ ცოტა 25 ტერორისტული აქტი, რომლებიც არაბებმა მოაწყვეს და რომელთა შედეგადც 7 ისრაელელი დაიღუპა. იერუსალიმის არაბულ გარეუბნებში, აგრეთვე მთელ რიგ დიდ ქალაქში მოხდა შეტაკებები პალესტინელებსა და ისრაელის არმიის ძალებს შორის.

ნიგაჟიის ჩრდილო-აღმოსავლეთის ეპროკაჟი აუთიკაჟის ათოჟი პლაშიანი ღიღაჟი

ადგილობრივი ხელისუფლების მონაცემებით, აფეთქებები მოაწყვეს თვითმკვლელობა ტერორისტებმა ლოცვის დროს. დაზარალებულები ქალაქის საავადმყოფოში მიიყვანეს. ადგილობრივი მცხოვრებლების სიტყვებით, დაიღუპა ყველა, ვინც მეჩეთში იმყოფებოდა. ზოგიერთი მონაცემებით, ინციდენტის შედეგად დაიღუპა სულ ცოტა 42 კაცი. პოლიცია ადასტურებს 14 კაცის დაღუპვას.

სულთანა

ის კაცი იყო...

ბიორგი (ფანჯი) ჭანტურიას განხილვა

19 ოქტომბერს ორმოცი დღე შესრულდება ბატონ ფანჯი ჭანტურიას გარდაცვალებიდან...

როდესაც მასზე მოგონების დასაწერად ავიღე კალამი, უნებლიეთ წამომავლიდა ერთი ტაყვი პოეტის ცნობილი ლექსიდან „ის კაცი იყო, კაცის ჰქონდა ყველა თვისება“...

ნიერებათა დოქტორია. ერთი მათგანი ლონდონშია, სადაც საკუთარი კლინიკა აქვს, ორი კი მოსკოვში მუშაობს. ბაჩო, კახაბერი და თემური ყურადღებას არ აკლებდნენ თავიანთ ბიძას - ბატონ ფანჯის, ბევრ სხვა რამესთან ერთად მსუბუქი ავტომობილიც არ უქვს მას.

სენაკის მეორე საშუალო სკოლის დამთავრების შემდეგ წარმატებით გაასრულა თბილისის სამედიცინო ინსტიტუტის სრული კურსიც. სამუშაოდ გაანაწილეს გარდაბანში, სადაც განვლო გზა რიგითი ექიმობიდან რაიონული პოლიკლინიკის გამგეობამდე, სადაც 32 წელზე მეტი ნაყოფიერად იმუშავა და დიდი ავტორიტეტიც მოიპოვა.

თუმცა მაინც განსაკუთრებულად უნდა აღინიშნოს ბატონი ფანჯისთვის ქალბატონი ჟანას მიერ გაწეული ამაგი, რომელიც, ლტოლვილების მიუხედავად, ყურადღებას არ აკლებდა თავის ბიძაშვილს და ყოველ ღონესაც ხმარობდა მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობის გამოსაკეთებლად.

ბატონმა ფანჯიმ ახალგაზრდობაში შექმნა ოჯახი დიდებულ ქალბატონთან ლალი კეკელიასთან ერთად. სამწუხაროდ, ორი შვილის დედა, ეს ღირსეული მანდილოსანი უდროოდ გარდაიცვალა და სამარადისოდ მოუშუშებელი იარაღი და უტოვა ცალკულად დარჩენილ თანამეცხედრეს.

სწორედ მაშინ ღვიძლი დედამამი შვილივით ამოუდგა მხარში უზომოდ დამწუხრებულ ბატონ ფანჯისთვის თავისი მამიდაშვილი, ქალბატონი ჟანა, რომელიც, ადრეულ ასაკში მშობლების დაღუპვის შემდეგ, ფანჯის მამის, აბელის ოჯახში იზრდებოდა.

სკოლის დამთავრების შემდეგ მან სწავლა განაგრძო ბათუმში, კარგ პიროვნებასთან დემურ მესხთან ერთად შექმნა ოჯახი და ცხოვრობდა სოხუმში. აფხაზეთში დატრიალებული ტრაგედიისა და ლტოლვილობის მიუხედავად, ქალბატონმა ჟანამ იმდენი იფაჟკაცა, რომ თავის სამივე ვაჟიშვილს უმაღლესი სამედიცინო განათლება მიაღებინა. ამჟამად სამივე ძმა მედიცინის მეც-

ნათელში ამყოფოს ღმერთმა მისი სული!

მეგობართა ერთი ჯგუფის სახელით ბადრი ბარკალია

უახლოესი ნათესავები დალი მანჯგალაძე, ზაქრო შენგელია, გულიკო, ჟანა, ნანა, ვალოდია, თემურ, იასონ, შოთა ბრელიძეები, ზაირა ხოშტარია, რუსუდანი, ნესტორ ჩხლაძეები, რიტა, გელა ტატანაშვილები, ფრიდონ სუფაცარია, კობა კაშია, მარინა კანდელაკი ოჯახებით დიდი გულიტკივილით იუწყებიან დამსახურებული ექიმის, ღირსეული, სანათესაოში გულიტკივილებით გამორჩეული ქალბატონის, სანიმუშო დედაბოძის, უანგარო, ერთგული ადამიანის

ნაზი ბრელიძე-ბაბრიჭიძის გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებენ გარდაცვლილის ოჯახსა და ახლობლებს.

თენგიზ კალანდაძე ოჯახით თანაუგრძნობს გია გაბრიჭიძის დედის

ნაზი ბრელიძე-ბაბრიჭიძის გარდაცვალების გამო.

ისტორიის, ეთნოლოგიის, რელიგიის შესწავლისა და პრობაგანდის სამეცნიერო ცენტრის გამგეობა და თანამშრომლები ღრმა მწუხარებას გამოთქვამთ თვალსაჩინო მეცნიერის, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორის

მამისა ბარკნიშვილის გარდაცვალების გამო და თანაგრძნობას ვუცხადებთ განსვენებულს ოჯახს.

საქართველოს კრიტიკული მედიცინის ინსტიტუტი, კატასტროფათა და კრიტიკული მედიცინის საქართველოს ასოციაცია ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა საქართველოში ანესთეზიოლოგია-რეანიმატოლოგიის სამსახურის ერთ-ერთი ფუძემდებელი, მედაგოგი და მეცნიერი, პროფესორი

ბიორგი ჩანტურიანი და თანაგრძნობას უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

დედა მერი, მეუღლე ირინა გოგონია, შვილები თინათინი, ალექსანდრე, ნატალია, და ვლენე, სიძე პაატა ჟღენტი, ცოლისძმა დამიანე გოგონია, სიდედრი ნატალია რუსაკოვა ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ქონსტანტინე ვალიკოს ძე როგავა პანაშვიდი 16, 17 X, 17 სთ. მისამართი: ი. ნიკოლაძის 7, | სად., 6 საათული. გამოსვენება კვირას 15 სთ. სიონის საკათედრო ტაძრიდან.

ლუარა აღუზია, სულხან, ლაშა პაპაშვილები ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ქონსტანტინე ვალიკოს ძე როგავა და გულითადად თანაუგრძნობენ ოჯახსა და ახლობლებს.

პასივნეთა საყურადღებო! ეს არ არის რეკლამა! სამედიცინო რეკლამა მისი უხეირობის ნიშანია. ეს მხოლოდ 06 ფორმატიონა... პროფესორი არჩილ ხომასურიძე თავის გუნდთან ერთად აგრძელებს იოსებ ჟორდანიას დაწესებულ საქმეს ახალ „რეპროდუქტოლოგიის ინსტიტუტში“, თბილისი, 0112, თვე-დორე მღვდლის 13. ტელ: (995 32)224 00 99, 224 00 98.

ყურადღება! დიდ დილომში, „იმედის“ კლინიკის სიახლოვეს, იყიდება 1400 კვ. მეტრი მიწის ნაკვეთი, რომელიც კაპიტალურად არის შემოღობილი და განაშენიანებული სხვადასხვა სახეობის ასამდე მსხმოიარე ნარგაობით (შეიძლება ნაკვეთის დაყოფა). ნაკვეთთან მიყვანილია გაზი, დენი, კანალიზაცია, წყალი შეყვანილია. ფასი შეთანხმებით. ტელ: 599 168 171; 598 51 81 35.

რეკლამა „საქართველოს რესპუბლიკაში“ 29 3-37-87 მაჩაბლის ქ. №7.

ციცხალი ანეკდოტები - იძიო, განდიდების მანია მჭირს. - კარგი, ვეცდები, რომ დაგესმაროთ. - ვინ, შენ? საცოდავი რაიონული მასშტაბის ექიმუკა? - ჩემი კარგი განწყობა. - ახლავე გამოგვიგზავნით არყიან მორიგე ჯგუფს. - სამწუხაროდ, ბინის გაყიდვას ვერ ვახერხებ. - რატომ? შესანიშნავი ბინა გაქვს. თანაც კარგ ადგილზე. - მშობლები მუდამ სახლში არიან. - რატომ გაქვს თვალი ჩალურჯებულ-ლი? - გოგოს გამო ვიჩხუბე. - ვისთან? - ჩემს ცოლთან...

ავტორთა საყურადღებო! რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს ატვირთავს ავტორები. გამომცემელი: შპს „სანაღმომე-1“ გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ ტ: 599 79-76-79) შპს „ახალი საუკუნე“ იბეჭდება გამომცემლობა „სამშობლოში“ გ. რობაქიძის №7 uac(უაკ)070.4(479.22) 5-323 ISSN 2233-3851 მთავარი რედაქტორი ალექო ასლანიშვილი 293-37-87; 599 56-81-86 პასუხისმგებელი რედაქტორები: გურამ გომიანიშვილი 599 53-76-16; რუსლან რუსია 599 17-21-21; სპარტაკ ძოგუშია 599 36-00-35 პასუხისმგებელი მდივანი მამუკა ვაშაქიძე